

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 159

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

57. évfolyam

2014. május 28.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/60/EU irányelve (2014. május 15.) a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (átdolgozás) 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról ⁽¹⁾ 11

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 573/2014/EU határozata (2014. május 15.) az állami foglalkoztatási szolgálatok (ÁFSZ-ek) közötti fokozott együttműködésről ⁽¹⁾ 32

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ Tájékoztatás az Európai Közösség és a Török Köztársaság között létrejött, a Török Köztársaságnak a Kábítószeres és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjában történő részvételéről szóló megállapodás hatálybalépéséről 40

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 574/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. február 21.) a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet III. mellékletének az építési termékekre vonatkozó teljesítménynyilatkozat elkészítése során használt minta tekintetében történő módosításáról 41
- ★ A Bizottság 575/2014/EU rendelete (2014. május 27.) az adathordozót (mikrocsipet) tartalmazó vezetői engedélyekre vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról szóló 383/2012/EU rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 47
- A Bizottság 576/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. május 27.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 50

HATÁROZATOK

2014/302/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2014. május 27.) a SHARE-ERIC létrehozásáról szóló 2011/166/EU határozat módosításáról 52

2014/303/EU:

- ★ Az Európai Központi Bank határozata (2014. február 20.) a monetáris finanszírozás tilalmáról és a nemzeti központi bankok által a kormányzati betétekre fizetendő díjazás tilalmáról (EKB/2014/8) 54

IRÁNYMUTATÁSOK

2014/304/EU:

- ★ Az Európai Központi Bank iránymutatása (2014. február 20.) az eszközök és források nemzeti központi bankok által történő belföldi kezelésének műveleteiről (EKB/2014/9) 56

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/60/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 93/7/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ jelentősen módosította a 96/100/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a 2001/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾. Mivel további módosításokra kerül sor, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A belső piac olyan belső határok nélküli térség, amelyben – az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) megfelelően – biztosítva van az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Az EUMSZ 36. cikke szerint az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezések nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre és a tranzitárukra vonatkozó tilalmak és korlátozások alkalmazását, amennyiben az művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelmében indokolt.
- (3) Az EUMSZ 36. cikke értelmében és az ott megszabott korlátok között a tagállamok megtartják a nemzeti kincseik meghatározására és az azok védelméhez szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó jogukat. Az Unió ugyanakkor jelentős szerepet vállal a tagállamok közötti együttműködés ösztönzése érdekében, hogy támogassa az európai jelentőségű kulturális örökség védelmét, amely örökségnek az ilyen nemzeti kincsek részét képezik.
- (4) A 93/7/EGK irányelv olyan rendszert hozott létre, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy elérjék azon kulturális javaik saját területükre való visszaszolgáltatását, amelyek az EUMSZ 36. cikke értelmében nemzeti kincseknek minősülnek, a kulturális javaknak az említett irányelv mellékletében felsorolt általános kategóriáihoz tartoznak és az adott tagállam területéről tagállami intézkedések vagy a 116/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megszegésével vitték ki őket. Az említett irányelv hatálya olyan, nemzeti kincsek minősített közgyűjtemények vagy egyházi intézmények leltári állományának szerves részét képező kulturális javakra is kiterjedt, amelyek az említett általános kategóriák egyikébe sem sorolhatók.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1993. március 15-i 93/7/EGK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról (HL L 74., 1993.3.27., 74. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. február 17-i 96/100/EK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló 93/7/EGK irányelv mellékletének módosításáról (HL L 60., 1997.3.1., 59. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. június 5-i 2001/38/EK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló 93/7/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 187., 2001.7.10., 43. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2008. december 18-i 116/2009/EK rendelete a kulturális javak kivételéről (HL L 39., 2009.2.10., 1. o.).

- (5) A 93/7/EGK irányelv igazgatási együttműködést teremtett a tagállamok között nemzeti kincseik vonatkozásában, amely együttműködés szoros kapcsolatban áll az ellopott műalkotások felkutatása terén az Interpollal és egyéb illetékes szervekkel folytatott együttműködésükkel, és amely különösen a tagállamok nemzeti kincseinek és közgyűjteményeinek részét képező elveszett, ellopott vagy jogellenesen kivitt kulturális javak nyilvántartására terjed ki.
- (6) A 93/7/EGK irányelv által bevezetett eljárás az első lépést jelentette a tagállamok között a belső piacon belül e téren létrehozandó együttműködés irányába, melynek célja a vonatkozó tagállami jogszabályok további kölcsönös elismerése.
- (7) A 116/2009/EK rendelet a 93/7/EGK irányelvvel együttesen uniós szintű rendszert vezetett be a tagállamok kulturális javainak védelmére.
- (8) A 93/7/EGK irányelv célja az volt, hogy biztosítsa a kulturális javak fizikai visszaszolgáltatását annak a tagállamnak, amelynek a területéről azt jogellenesen kivitték, a javakkal kapcsolatos tulajdonjogoktól függetlenül. Az irányelv alkalmazása során azonban láthatóvá váltak az ezen kulturális javak visszaszolgáltatását biztosítani hivatott rendszer korlátai. Az irányelv alkalmazásáról szóló jelentések rámutattak arra, hogy az irányelvet ritkán alkalmazzák, aminek okai elsősorban a hatályának – az említett irányelv mellékletében meghatározott feltételekből eredő – korlátozott jellegével, a visszaszolgáltatási eljárások kezdeményezésére megállapított határidők rövidségével, valamint a visszaszolgáltatási eljárások költségeivel függnek össze.
- (9) Ezen irányelv hatályát ki kell terjeszteni valamennyi olyan kulturális tárgyra, amelyet valamely tagállam nemzeti jogszabály vagy közigazgatási eljárás alapján az EUMSZ 36. cikke értelmében vett, művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsnek nyilvánít. Így az irányelvnek ki kell terjednie valamennyi olyan történelmi, őslénytani, néprajzi, numizmatikai vagy tudományos értékű tárgyra, amely nemzeti kincsnek minősül, vagy amelyet annak nyilvánítottak, függetlenül attól, hogy közgyűjtemények vagy egyéb gyűjtemények részét képezi-e, vagy egyedülálló darab-e, és attól, hogy jogszerűen végzett vagy illegális régészeti feltárásból származik-e. Ezen túlmenően a nemzeti kincsnek minősülő vagy annak nyilvánított kulturális javaknak a továbbiakban nem kell meghatározott kategóriákba tartozniuk és nem kell megfelelniük a kor és/vagy az anyagi érték tekintetében megállapított határértékeknek ahhoz, hogy az ezen irányelv szerinti visszaszolgáltatás tárgyát képezzék.
- (10) Az EUMSZ 36. cikke elismeri a nemzeti kincsek védelmére létrehozott nemzeti rendszerek sokféleségének létjogosultságát. A tagállamok közötti kölcsönös bizalom, együttműködési szándék és megértés előmozdítása érdekében az EUMSZ 36. cikkének keretei között meg kell határozni, hogy mire terjed ki a „nemzeti kincs” fogalma. A tagállamoknak, az adott tagállam csatlakozásának időpontjától függetlenül, elő kell segíteniük továbbá a kulturális javak azon tagállam részére történő visszaszolgáltatását, amelynek területéről ezeket a javakat jogellenesen kivitték, és biztosítaniuk kell, hogy ezen javak visszaszolgáltatása ne járjon indokolatlan költségekkel. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy – feltéve, hogy tiszteletben tartják az EUMSZ vonatkozó rendelkezéseit – a nemzeti kincsnek nem minősített vagy annak nem nyilvánított kulturális javakat, valamint az 1993. január 1-jét megelőzően jogellenesen kivitt kulturális javakat is visszaszolgáltathassák.
- (11) Ezen irányelv hatékonyabb és egységesebb alkalmazása érdekében meg kell erősíteni a tagállamok közötti igazgatási együttműködést. E célból elő kell írni, hogy a központi hatóságok hatékonyan működjenek együtt, és a valamely tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális javakkal kapcsolatos információcserét az 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott belső piaci információs rendszeren (a továbbiakban: IMI) keresztül bonyolítsák. Ezen irányelv hatékonyabb alkalmazása érdekében az IMI-n belül létre kell hozni egy olyan modult, amely kifejezetten a kulturális javakkal kapcsolatos információcserére van tervezve. Szükséges továbbá, hogy megfelelő esetben a tagállamok többi illetékes hatósága is az említett rendszert használja.
- (12) A személyes adatok védelme érdekében az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködésnek és információcserének meg kell felelnie a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ és – az IMI használatának tekintetében – az 1024/2012/EU rendeletben meghatározott szabályoknak. A 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben ⁽³⁾ szereplő fogalommeghatározásokat ezen irányelv tekintetében is alkalmazni kell.
- (13) A gyakorlatban túl rövidnek bizonyult az a határidő, amely rendelkezésre állt annak ellenőrzésére, hogy egy másik tagállamban fellelt kulturális tárgy a 93/7/EGK irányelv értelmében kulturális tárgynak minősül-e. Ezt a határidőt ezért hat hónapra meg kell hosszabbítani. A hosszabb időtartam várhatóan elősegíti majd, hogy a tagállamok meg tudják hozni a kulturális tárgy megőrzésének biztosításához szükséges intézkedéseket, valamint hogy meg tudják akadályozni – adott esetben – a tárgynak a visszaszolgáltatási eljárás alóli kivonására irányuló lépéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 74. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (14) A visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartamot is meg kell hosszabbítani három évre attól számítva, hogy a tagállam, melynek területéről az adott kulturális tárgyat jogellenesen kivitték, tudomást szerzett a kulturális tárgy hollétéről és sikerült beazonosítania a tárgy tulajdonosát vagy birtokosát. Ezen időszak meghosszabbítása várhatóan elősegíti a jogellenesen kivitt nemzeti kincsek visszaszolgáltatását, és visszatartó erővel bír a nemzeti kincsek jogellenes kivitele tekintetében. Az egyértelműség kedvéért meg kell határozni, hogy a visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartam azon a napon kezdődik, amikor annak a tagállamnak a központi hatósága, amelynek területéről az adott kulturális tárgyat jogellenesen kivitték, tudomást szerez ezekről az információkról.
- (15) A 93/7/EGK irányelv úgy rendelkezett, hogy visszaszolgáltatási eljárás egyáltalán nem indítható akkor, ha már több mint harminc év telt el azóta, hogy a tárgyat jogellenesen kivitték az adott tagállam területéről. A közgyűjtemények részét képező tárgyak, illetve az egyházi intézmények leltári állományába tartozó javak esetében azonban – azokban a tagállamokban, ahol ezek a tárgyak különleges törvényi védelem alatt állnak – bizonyos körülmények fennállása esetén hosszabb a visszaszolgáltatási eljárás megindításának határideje. Tekintve, hogy a tagállamok az egyházaktól eltérő vallási intézményeket is részesíthetnek különleges törvényi védelemben, az irányelv hatályát az ilyen más vallási intézményekre is ki kell terjeszteni.
- (16) A kulturális javakkal kapcsolatos bűncselekmények megelőzéséről és az ellenük folytatott küzdelemről szóló 2011. december 13–14-i következtetéseiben a Tanács elismerte, hogy intézkedéseket kell hozni a kulturális javakkal kapcsolatos bűncselekmények megelőzésének és az ellenük folytatott küzdelemnek a hatékonyabbá tétele érdekében. A Tanács azt ajánlotta, hogy a Bizottság támogassa a tagállamokat a kulturális javak hatékony védelme terén az illegális kereskedelem megelőzése és az ilyen kereskedelem elleni küzdelem, továbbá adott esetben kiegészítő intézkedések előmozdítása érdekében. Ezen túlmenően a Tanács azt ajánlotta, hogy a tagállamok vegyék fontolóra a kulturális javak jogellenes behozatalának, kivitelének és tulajdona jogellenes átruházásának megakadályozását és megelőzését szolgáló eszközökről szóló, 1970. november 17-én Párizsban aláírt UNESCO-egyezmény és a lopott vagy jogellenesen külföldre vitt kulturális javakról szóló, 1995. június 24-én Rómában aláírt UNIDROIT egyezmény megerősítését.
- (17) Helyénvaló biztosítani, hogy a kulturális javakat érintő ügyletek során a piac minden szereplője kellő gondossággal és körültekintéssel járjon el. Az illegális eredetű kulturális tárgy megszerzésével járó következmények csak akkor jelenhetnek valódi visszatartó erőt, ha a tulajdonosnak a kártalanítás feltételeként bizonyítania kell, hogy gondosan és körültekintően járt el. Ennek megfelelően a kulturális javak illegális kereskedelmének megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó uniós célkitűzések megvalósítása érdekében ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy a tárgy tulajdonosának a kártalanítás érdekében bizonyítania kelljen, hogy kellő gondossággal és körültekintéssel járt el a tárgy megszerzésekor.
- (18) Ugyancsak hasznos lenne annak biztosítása, hogy valamennyi személy – különösen a kulturális javak piacának valamennyi szereplője – könnyen hozzáférjen a tagállamok által nemzeti kincsnek minősített vagy annak nyilvánított kulturális javakkal kapcsolatos nyilvános információkhoz. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy megkönnyítsék az ezen nyilvános információkhoz való hozzáférést.
- (19) Megkönnyítendő a „kellő gondosság és körültekintés” fogalmának egységes értelmezését, ezen irányelvben nem kimerítő jelleggel meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe kell venni annak megállapításakor, hogy a tulajdonos a kulturális tárgy megszerzésekor kellő gondossággal és körültekintéssel járt-e el.
- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a valamely tagállam területéről jogellenesen kivitt, nemzeti kincsnek nyilvánított vagy annak minősülő kulturális javak visszaszolgáltatásának lehetővé tételét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) A 116/2009/EK rendelettel létrehozott bizottság feladatai a 93/7/EGK irányelv mellékletének elhagyásával tárgyalanná váltak, ezért az említett bizottságra vonatkozó hivatkozásokat ennek megfelelően el kell hagyni. Az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó tapasztalatok és bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjére szolgáló fórum fenntartása érdekében azonban a Bizottság létrehoz egy, az irányelv végrehajtásáért felelős tagállami központi hatóságok szakértőiből álló szakértői csoportot, amelyet többek között az IMI kulturális javakkal kapcsolatos moduljának kidolgozásába is be kell vonni.
- (22) Mivel az 1024/2012/EU rendelet melléklete tartalmaz egy olyan jegyzéket, amely az uniós jogi aktusok igazgatási együttműködésre vonatkozó, az IMI révén végrehajtandó rendelkezéseit sorolja fel, helyénvaló az említett mellékletet ezen irányelv felvételével módosítani.
- (23) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (24) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv a 2. cikk 1. pontjában említett, valamely tagállam által nemzeti kincsnek minősített vagy annak nyilvánított és a tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatására alkalmazandó.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „kulturális tárgy” olyan tárgy, amelyet valamely tagállam a területéről történő jogellenes kivitel előtt vagy azt követően nemzeti jogszabályok vagy közigazgatási eljárások alapján az EUMSZ 36. cikke értelmében vett „művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsnek” minősít vagy annak nyilvánít;
2. „tagállam területéről jogellenesen kivitt”:
 - a) egy tagállam területéről a nemzeti kincsek védelméről az érintett tagállam által hozott jogszabályok, illetve a 116/2009/EK rendelet megsértésével elszállított; vagy
 - b) a jogszerű ideiglenes kivitel lejártát követően vissza nem vitt, illetve az ideiglenes kivitelre vonatkozó egyéb feltételek megszegése;
3. „megkereső tagállam”: az a tagállam, amelynek területéről a kulturális tárgyat jogellenesen kivitték;
4. „megkeresett tagállam”: az a tagállam, amelynek területén egy másik tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális tárgy található;
5. „visszaszolgáltatás”: a kulturális tárgy fizikai visszaszállítása a megkereső tagállam területére;
6. „tulajdonos”: az a személy, aki a kulturális tárgyat ténylegesen magánál tartja, és azzal sajátjaként rendelkezik;
7. „birtokos”: az a személy, aki harmadik fél nevében a kulturális tárgyat ténylegesen magánál tartja;
8. „közgyűjtemények”: azon gyűjtemények, amelyek egy tagállam jogszabályai szerint nyilvánosnak minősülnek, és amelyek az adott tagállamnak, a tagállam helyi vagy regionális hatóságának vagy a tagállam területén lévő intézménynek a tulajdonában vannak, amennyiben az említett intézmény az adott tagállamnak vagy a helyi, illetve regionális hatóságnak a tulajdona, vagy finanszírozását jelentős mértékben a tagállam vagy az említett helyi vagy regionális hatóságok biztosítják.

3. cikk

A tagállamok valamelyikének területéről jogellenesen kivitt kulturális javakat az ezen irányelvben meghatározott eljárás keretében és körülmények biztosításával vissza kell szolgáltatni.

4. cikk

Minden tagállam kijelöl az ezen irányelvben előírt feladatok végrehajtására egy vagy több központi hatóságot.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, hogy mely központi hatóságokat jelölték ki az e cikkben foglaltak értelmében.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi e központi hatóságok listáját, illetve azok minden későbbi változását.

5. cikk

A tagállamok központi hatóságai együttműködnek és előmozdítják a tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti konzultációt. Ez utóbbiaknak különösen az alábbi feladatokat kell teljesíteniük:

1. a megkereső tagállam kérelme alapján felkutatják az annak területéről jogellenesen kivitt, meghatározott kulturális tárgyat, azonosítva annak tulajdonosát és/vagy birtokosát. A kérelemnek tartalmaznia kell mindazon információkat, amelyek a kutatómunka elősegítéséhez szükségesek, különös tekintettel a tárgy tényleges vagy vélhető hollétére;
2. értesítik az érintett tagállamokat, ha olyan kulturális tárgy található a területükön, amellyel kapcsolatban alapos a gyanú, hogy azt jogellenesen szállították ki egy másik tagállam területéről;

3. lehetővé teszik a megkereső tagállam illetékes hatóságai számára annak ellenőrzését, hogy a kérdéses tárgy kulturális tárgynak számít-e, azzal a feltétellel, hogy az ellenőrzésre a 2. pontban előírt értesítéstől számított hat hónapon belül sor kerül. Ha az ellenőrzés nem történik meg a megadott időn belül, akkor a 4. és 5. pont a továbbiakban nem alkalmazandó;
4. az érintett tagállammal együtt megteszik a szükséges intézkedéseket a kulturális tárgy fizikai megóvása érdekében;
5. megfelelő ideiglenes intézkedések foganatosításával megelőzik a tárgynak a visszaszolgáltatási eljárás alól történő kivonását;
6. közvetítőként járnak el a tárgy tulajdonosa és/vagy birtokosa, valamint a megkereső tagállam között a visszaszolgáltatás ügyében. E célból a 6. cikkben foglaltak sérelme nélkül a megkeresett tagállam illetékes hatóságai elősegíthetik a megkeresett tagállam nemzeti jogszabályai szerinti választott bírósági eljárás lefolytatását, feltéve, hogy a megkereső tagállam és a tulajdonos vagy birtokos ehhez hivatalosan hozzájárul.

A tagállamok központi hatóságai az együttműködéshez és a konzultációhoz az 1024/2012/EU rendelettel létrehozott belső piaci információs rendszernek (IMI) a kifejezetten a kulturális javakkal kapcsolatosan kifejlesztett modulját használják. Az IMI-t továbbá használhatják a területükről ellopott vagy a területükről jogellenesen kivitt kulturális javakat érintő ügyekhez kapcsolódó, releváns információk terjesztésére is. A tagállamok döntenek el, hogy más illetékes hatóság használja-e az IMI-t az ezen irányelvben foglaltak megvalósításához.

6. cikk

A megkereső tagállam keresetet terjeszthet elő a megkeresett tagállam illetékes bíróságán a tulajdonos vagy – annak hiányában – a birtokos ellen a területéről jogellenesen kivitt kulturális tárgy visszaszolgáltatásának biztosítása céljából.

Eljárás csak akkor indítható, ha az eljárást kezdeményező irathoz a következőket csatolják:

- a) a kérelemben szereplő tárgy leírását tartalmazó és azt kulturális tárgynak minősítő dokumentumot;
- b) a megkereső tagállam illetékes hatóságainak nyilatkozatát, miszerint a szóban forgó kulturális tárgyat jogellenesen vitték ki az ország területéről.

7. cikk

A megkereső tagállam illetékes központi hatósága haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett tagállam illetékes központi hatóságát arról, hogy eljárást indított a kérdéses tárgy visszaszolgáltatásának biztosítása céljából.

A megkeresett tagállam illetékes központi hatósága haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállam központi hatóságát.

Az információcsera az IMI-n keresztül történik, a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban, nem érintve az illetékes központi hatóságok azon jogát, hogy az IMI mellett más kommunikációs eszközt is használjanak.

8. cikk

(1) A tagállamoknak jogszabályi formában elő kell írniuk, hogy az ezen irányelv szerinti visszaszolgáltatási eljárás iránti keresetet nem lehet előterjeszteni, ha több mint három év eltelt azóta, hogy a megkereső tagállam illetékes központi hatóságának tudomására jutott, hogy a kulturális tárgy hol található és ki annak a tulajdonosa, illetve birtokosa.

Ilyen eljárás semmi esetben sem indítható akkor, ha már több mint harminc év telt el azóta, hogy a tárgyat jogellenesen kivitték a megkereső tagállamból.

A 2. cikk 8. pontjában meghatározott közgyűjtemények részét képező tárgyak, illetve az egyházi vagy más vallási intézmények leltári állományában szereplő tárgyak esetében azonban – azokban a tagállamokban, ahol ezek a tárgyak különleges törvényi védelem alatt állnak – a visszaszolgáltatási kereset előterjesztésének határideje 75 év, kivéve azokat a tagállamokat, amelyekben az eljárások nincsenek határidőhöz kötve, illetve azokat az eseteket, amikor a tagállamok közötti kétoldalú megállapodások 75 évnél hosszabb időtartamot írnak elő.

(2) Nem indítható visszaszolgáltatási eljárás iránti kereset, ha az előterjesztés időpontjában a kulturális tárgynak a megkereső tagállam területéről történő kivitele nem minősül többé jogellenesnek.

9. cikk

A 8. és 14. cikk eltérő rendelkezéseinek hiányában az illetékes bíróságnak el kell rendelnie a kérdéses kulturális tárgy visszaszolgáltatását, amennyiben a bíróság úgy találja, hogy az valóban kulturális tárgy a 2. cikk 1. pontjában foglaltak értelmében, és jogellenesen vitték ki valamely tagállam területéről.

10. cikk

Miután a megkeresett tagállamban az illetékes bíróság elrendelte a tárgy visszaszolgáltatását, a bíróságnak arról is rendelkeznie kell, hogy a tulajdonos az eset körülményeihez képest méltányos kártalanításban részesüljön, feltéve, hogy a tulajdonos bizonyítja, hogy kellő gondossággal és körültekintéssel járt el a tárgy megszerzése során.

Annak megállapításához, hogy a tulajdonos kellő gondossággal és körültekintéssel járt-e el, figyelembe kell venni a tárgy megszerzésének minden körülményét, különösen a tárgy származásával kapcsolatos dokumentumokat, a megkereső tagállam jogszabályai szerint kötelező kiviteli engedélyeket, a felek jellemzőit, a kifizetett vételárat, azt, hogy a tulajdonos betekintett-e az ellopott kulturális javak hozzáférhető nyilvántartásaiba, beszerezett-e minden olyan információt, amelyről ésszerűen feltételezhető, hogy az említett tulajdonos hozzáférhetett, valamint hogy megtett-e minden más olyan lépést, amelyet egy ésszerűen eljáró személy azonos körülmények között megtett volna.

Ajándékozás vagy öröklés esetében a tulajdonos nem lehet kedvezőbb helyzetben, mint az a személy, akitől ilyen módon a tárgyat kapta.

A megkereső tagállam ezt a kártalanítást a tárgy visszaszolgáltatásakor fizeti ki.

11. cikk

A kulturális tárgy visszaszolgáltatását elrendelő határozat végrehajtása során felmerülő kiadásokat a megkereső tagállam viseli. Ugyanez vonatkozik az 5. cikk (4) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban felmerült költségekre is.

12. cikk

A 10. cikkben említett méltányos kártalanítás megfizetése és a 11. cikkben említett kiadások fedezése nem érinti a megkereső tagállam azon jogát, hogy eljárást indítson mindezen összegek megtérítése céljából azon személyek ellen, akik felelősek a kulturális tárgynak az ország területéről történt jogellenes kiviteléért.

13. cikk

A visszaszolgáltatást követően a kulturális tárgy tulajdonjogáról a megkereső tagállam joga rendelkezik.

14. cikk

Ezen irányelv csak azokra a kulturális javakra vonatkozik, amelyeket 1993. január 1-jén vagy azt követően vittek ki jogellenesen a tagállamok területéről.

15. cikk

(1) Minden tagállam alkalmazhatja az ebben az irányelvben rögzített rendelkezéseket a 2. cikk 1. pontjában meghatározottaktól eltérő kulturális javak visszaszolgáltatása tekintetében is.

(2) Minden tagállam alkalmazhatja az ebben az irányelvben rögzített rendelkezéseket a más tagállamok területéről már 1993. január 1. előtt jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatására irányuló kérelmek tekintetében is.

16. cikk

Az ebben az irányelvben foglaltak nem sérthetik a tagállamok nemzeti jogszabályai alapján a megkereső tagállam és/vagy az ellopott kulturális tárgy tulajdonosa által előterjeszthető polgári és büntetőjogi kereseteket.

17. cikk

(1) A tagállamok 2015. december 18-ig, azt követően pedig ötévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról.

(2) A Bizottság ötévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról és hatékonyságáról. Az említett jelentést szükség esetén megfelelő javaslatoknak kell kísérniük.

18. cikk

Az 1024/2012/EU rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„8. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/60/EU irányelve (2014. május 15.) a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (*): 5. és 7. cikk.

(*) HL L 159., 2014.5.28., 1. o.”

19. cikk

(1) A tagállamok 2015. december 18-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv 2. cikke 1. pontjának, 5. cikke első bekezdése 3. pontjának, 5. cikke második bekezdésének, 7. cikke harmadik bekezdésének, 8. cikke (1) bekezdésének 10. cikke első és második bekezdésének és 17. cikke (1) bekezdésének.

Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul továbbítják a Bizottságnak.

A tagállamoknak ezen intézkedések elfogadásakor azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozásokat kell fűzniük. Az intézkedések tartalmaznak egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre tett hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

20. cikk

Az I. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 93/7/EGK irányelv 2015. december 19-én hatályát veszti, az I. melléklet B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásokként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

21. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikk (2)–(8) bekezdését, a 3. és 4. cikket, az 5. cikk első bekezdésének 1., 2. pontját és 4–6. pontját, a 6. cikket, a 7. cikk első és második bekezdését, a 8. cikk (2) bekezdését, a 9. cikket, a 10. cikk harmadik és negyedik bekezdését és a 11–16. cikket 2015. december 19-től kell alkalmazni.

22. cikk

Az irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai
(lásd a 20. cikket)

A Tanács 93/7/EGK irányelve	(HL L 74., 1993.3.27., 74. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 96/100/EK irányelve	(HL L 60., 1997.3.1., 59. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 2001/38/EK irányelve	(HL L 187., 2001.7.10., 43. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke
(lásd a 20. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
93/7/EGK	1993.12.15. (1994.3.15. Belgium, Németország és Hollandia esetében)
96/100/EK	1997.9.1.
2001/38/EK	2001.12.31.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 93/7/EGK irányelv	Ezen irányelv
—	1. cikk
1. cikk, 1. pont, első francia bekezdés	2. cikk, 1. pont
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, bevezető rész	—
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, első francia albekezdés, első mondat	—
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, első francia albekezdés, második mondat	2. cikk, 8. pont
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, második francia albekezdés	—
1. cikk, 2. pont, első francia bekezdés	2. cikk, 2. pont, a) alpont
1. cikk, 2. pont, második francia bekezdés	2. cikk, 2. pont, b) alpont
1. cikk, 3—7. pont	2. cikk, 3—7. pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk bevezető rész	5. cikk, az első bekezdés bevezető része
4. cikk, 1. és 2. pont	5. cikk, első bekezdés, 1. és 2. pont
4. cikk, 3. pont	5. cikk, első bekezdés, 3. pont
4. cikk, 4-6. pont	5. cikk, első bekezdés, 4-6. pont
—	5. cikk, második bekezdés
5. cikk, első bekezdés	6. cikk, első bekezdés
5. cikk, második bekezdés, első francia bekezdés	6. cikk, második bekezdés, a) pont
5. cikk, második bekezdés, második francia bekezdés	6. cikk, második bekezdés, b) pont
6. cikk, első bekezdés	7. cikk, első bekezdés
6. cikk, második bekezdés	7. cikk, második bekezdés
—	7. cikk, harmadik bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
8. cikk	9. cikk
9. cikk, első bekezdés	10. cikk, első bekezdés
9. cikk, második bekezdés	—
—	10. cikk, második bekezdés
9. cikk, harmadik és negyedik bekezdés	10. cikk, harmadik és negyedik bekezdés
10—15. cikk	11—16. cikk
16. cikk, (1) és (2) bekezdés	17. cikk, (1) és (2) bekezdés
16. cikk, (3) bekezdés	—
16. cikk, (4) bekezdés	—
17. cikk	—
—	18. cikk
18. cikk	19. cikk
—	20. cikk
—	21. cikk

A 93/7/EGK irányelv	Ezen irányelv
19. cikk	22. cikk
Melléklet	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/67/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága az Unió belső piacának az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) foglalt alapvető elveit képezik. Az Unió tovább fejleszti ezen elvek megvalósítását azzal a céllal, hogy egyenlő feltételeket biztosítson a vállalkozásoknak, és garantálja a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását.
- (2) A szolgáltatásnyújtás szabadsága magában foglalja a vállalkozások azon jogát, hogy másik tagállamban nyújtsanak szolgáltatásokat, ahová ideiglenesen kiküldhetik saját munkavállalóikat, hogy ott nyújtsák e szolgáltatásokat. A munkavállalók kiküldésével összefüggésben fontos különbséget tenni e szabadság és a munkavállalók szabad mozgása között, amely minden polgárnak jogot biztosít arra, hogy szabadon másik tagállamba költözzön, hogy ott dolgozzon, és ezért ott is lakjon, továbbá védi őket a munkavállalás, fizetés és egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében az adott tagállam állampolgáraihoz képest történő megkülönböztetéstől.
- (3) Az olyan munkavállalók tekintetében, akiket ideiglenesen külföldre küldenek, hogy a szokásos munkavégzésük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban való szolgáltatásnyújtás céljából ott munkát végezzenek, a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a kiküldött munkavállalók minimális védelme érdekében világosan megfogalmazott, alapvető foglalkoztatási szabályokat és feltételeket állapít meg, amelyeket a szolgáltatónak teljesítenie kell abban a tagállamban, amelybe a kiküldetés irányul.
- (4) Az ezen irányelv által bevezetett valamennyi intézkedésnek indokoltnak és arányosnak kell lennie annak érdekében, hogy ne jelentsen adminisztratív terhet, valamint ne korlátozza a vállalkozásokban – különösen a kis- és középvállalkozásokban (kkv-k) – rejlő munkahelyteremtő potenciál kibontakozását, egyúttal garantálva a kiküldött munkavállalók védelmét.
- (5) A 96/71/EK irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében, és anélkül, hogy felesleges adminisztratív terhekkel sújtanák a szolgáltatókat, alapvető fontosságú, hogy az ezen irányelvnek a kiküldetés valódiságának megállapításáról és a visszaélések és a szabályok kijátszásának megelőzéséről szóló rendelkezéseiben szereplő tényező elemek jelzésértékűnek és nem kimerítő jellegűnek tekintendők. Különösen nem lehet követelmény az, hogy mindegyik elemnek minden kiküldetés esetében teljesülnie kell.

⁽¹⁾ HL C 351., 2012.11.15., 61. o.⁽²⁾ HL C 17., 2013.1.19., 67. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1996. december 16-i 96/71/EK irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

- (6) Annak sérelme nélkül, hogy az indikatív tényzerű elemek értékelését az egyedi esetekhez kell igazítani, és figyelembe kell venni a helyzet sajátosságait, a különböző tagállamokban az azonos tényzerű elemeket tartalmazó helyzetek az illetékes hatóságok részéről nem eredményezhetnek eltérő jogi megítélést vagy értékelést.
- (7) Annak megelőzése, elkerülése és visszaszorítása érdekében, hogy a szolgáltatásnyújtás EUMSZ-ben foglalt szabadságából és/vagy a 96/71/EK irányelv alkalmazásából szabálytalanul vagy csalárd módon előnyt szerző vállalkozások az alkalmazandó szabályokkal visszaéljenek és kijátsszák azokat, javulást kell elérni a kiküldetés fogalmának alkalmazása és nyomon követése terén, valamint a közös értelmezést elősegítő, egységesebb elemeket kell uniós szinten bevezetni.
- (8) Ezért a fogadó tagállam illetékes hatóságának – szükség esetén szorosan együttműködve a letelepedés helye szerinti tagállammal – meg kell vizsgálnia azon tényzerű elemeket, amelyek ténylegesen jellemzik a kiküldetés fogalmához elválaszthatatlanul kötődő ideiglenes jelleget, valamint azt a feltételt, hogy a munkaadó ténylegesen abban a tagállamban legyen letelepedett, amelyből a kiküldés történik.
- (9) Amikor az illetékes hatóságok annak meghatározása érdekében, hogy valamely vállalkozás ténylegesen folytat-e a pusztán belső igazgatási és/vagy adminisztratív tevékenységeken kívül érdemi tevékenységet, megvizsgálják az e vállalkozás letelepedés helye szerinti tagállamban elért forgalmának nagyságát, figyelembe kell venniük a különböző valuták vásárlóereje közötti eltéréseket.
- (10) Az ezen irányelvben foglalt, a kiküldetés alkalmazásával és nyomon követésével kapcsolatos elemek a megtévesztő módon önfoglalkoztató munkavállalóként bejelentett munkavállalók azonosításában is segíthetik az illetékes hatóságokat. A 96/71/EK irányelvvel összhangban munkavállaló az, aki annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén kiküldetésben tartózkodik, munkavállalónak minősül. A kiküldetés további pontosítása és az illetékes hatóságok általi jobb nyomon követése erősítené a jogbiztonságot, valamint hasznos eszközként szolgálna a színlelt önfoglalkoztatás elleni hatékony küzdelemben és annak biztosításában, hogy a kiküldött munkavállalókat megtévesztő módon ne önfoglalkoztató munkavállalóként jelentsék be, elősegítve ezzel az alkalmazandó szabályok kijátszásának megelőzését, elkerülését és visszaszorítását.
- (11) Amennyiben nem valódi kiküldetésről van szó, és kollízió következik be, kellően figyelembe kell venni az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (Róma I. rendelet) (vagy a Római Egyezmény ⁽²⁾) rendelkezéseit, amelyek célja annak biztosítása, hogy megmaradjon a munkavállalók védelme, amelyet olyan rendelkezések tartalmaznak, amelyekről nem lehet, illetve csak a munkavállalók javára lehet eltérni. A tagállamoknak olyan rendelkezéseket kell biztosítaniuk, amelyek megfelelően védik a nem valódi kiküldetésben lévő munkavállalókat.
- (12) A 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ foglalt, társadalombiztosítási jogszabályokkal kapcsolatos igazolás hiánya annak a jele lehet, hogy a helyzet nem írható le olyan tagállamba való ideiglenes kiküldetesként, amely eltér attól a tagállamtól, amelyben az érintett munkavállaló munkáját a szolgáltatásnyújtás keretében szokásosan végzi.
- (13) A 96/71/EK irányelvhez hasonlóan ez az irányelv nem érintheti a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ alkalmazását.
- (14) Az EUMSZ kifejezetten elismeri a munkaügyi kapcsolatrendszerek sokszínűségének tiszteletben tartását, valamint a szociális partnerek autonómiáját.
- (15) Számos tagállamban a szociális partnerek fontos szerepet játszanak a munkavállalók szolgáltatásnyújtás céljából való kiküldetésének terén, mivel a nemzeti jog és/vagy gyakorlat szerint meghatározhatják a különböző, vagy legalosan vagy egyidejűleg alkalmazandó minimális bérszinteket. A szociális partnereknek tájékoztatást kell nyújtaniuk ezekről a bérszintekről.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁽²⁾ Az 1980. június 19-i Római Egyezmény a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (80/934/EGK), (HL L 266., 1980.10.9., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 883/2004/EK rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

- (16) A megfelelő és hatékony végrehajtás és érvényesítés kulcselemek a kiküldetésben lévő munkavállalók jogainak védelmét és az egyenlő versenyfeltételek szolgáltatók számára történő biztosítását illetően, a nem megfelelő érvényesítés viszont aláaknázza az e területen alkalmazandó uniós szabályok hatékonyságát. A Bizottság és a tagállamok – és adott esetben a regionális és helyi hatóságok – közötti szoros együttműködés ezért alapvetően fontos, emellett pedig nem hagyható figyelmen kívül a munkaügyi felügyelő hatóságok és szociális partnerek jelentékeny szerepe sem. E tekintetben lényeges a kölcsönös bizalom, a kölcsönös együttműködés szelleme, a folyamatos párbeszéd, valamint a kölcsönös megértés.
- (17) A tagállamokban hatékony nyomkövetési eljárásokra van szükség a 96/71/EK irányelv és ezen irányelv végrehajtásához, ezért ezeket az eljárásokat az egész Unióban létre kell hozni.
- (18) A szolgáltatók igen gyakran azért nem alkalmazzák a meglévő szabályokat, mert nehezen férnek hozzá a foglalkoztatási szabályokkal és feltételekkel kapcsolatos információkhoz. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezeket az információkat díjmentesen általánosan elérhetővé tegyék, és hatékony hozzáférést biztosítsanak hozzájuk nem csupán a többi tagállam szolgáltatói, hanem a kiküldetésben lévő érintett munkavállalók számára is.
- (19) Amennyiben a foglalkoztatási szabályokat és feltételeket olyan kollektív szerződések rögzítik, amelyeket általánosan alkalmazandónak nyilvánítottak, a tagállamoknak – a szociális partnerek autonómiájának tiszteletben tartása mellett – biztosítaniuk kell, hogy e kollektív szerződések mindenki számára hozzáférhető és átlátható módon rendelkezésre álljanak.
- (20) Az információ hozzáférhetőségének javítása érdekében a tagállamokban egyetlen információforrást kell létrehozni. Az egyes tagállamoknak a webes hozzáférési szabályokkal összhangban egységes hivatalos nemzeti honlapot és más megfelelő kommunikációs eszközöket kell létrehozniuk. Az egységes hivatalos nemzeti honlapnak olyan webportálnak kell lennie, amely teljesíti azt a minimumkövetelményt, hogy kapuként vagy fő belépési pontként szolgáljon, és egyértelmű és pontos hivatkozásokat tartalmazzon a lényeges információforrásokhoz, továbbá rövid tájékoztatást nyújtson a honlap és a hivatkozások tartalmáról. Az ilyen honlapok között főként olyan webhelyeknek kell szerepelniük, amelyeket az uniós jogszabályok értelmében, a vállalkozásösztönzés és/vagy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás fejlesztése céljából hoztak létre. A fogadó tagállamoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk azon, a nemzeti jogukban meghatározott időtartamokról, ameddig a szolgáltatóknak a kiküldetést követően meg kell őrizniük a dokumentumokat.
- (21) A kiküldött munkavállalókat megilleti a jog, hogy a fogadó tagállamtól általános tájékoztatást kapjanak az esetükben alkalmazandó nemzeti jogról és/vagy gyakorlatokról.
- (22) A tagállamok közötti igazgatási együttműködésnek és kölcsönös segítségnyújtásnak meg kell felelnie a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak, és összhangban kell lennie az uniós jogszabályokat végrehajtó nemzeti adatvédelmi szabályokkal. A belső piaci információs rendszer (IMI) keretében történő igazgatási együttműködés tekintetében pedig meg kell felelnie a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ és a 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾.
- (23) A kiküldetésben lévő munkavállalók tekintetében betartandó foglalkoztatási szabályokra és feltételekre vonatkozó anyagi szabályok helyes alkalmazásának biztosítása és betartásának nyomon követése érdekében a tagállamoknak csak bizonyos közigazgatási követelményeket és ellenőrzési intézkedéseket kell alkalmazniuk a szolgáltatásnyújtás keretében munkavállalókat kiküldetésbe küldő vállalkozásokra. Az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata szerint az ilyen követelményeket és intézkedéseket – amennyiben alkalmasak a kitűzött célok teljesítésének biztosítására és nem haladják meg az ehhez szükséges mértéket – indokolhatják nyomós közérdekek, köztük a munkavállalók jogainak hatékony védelme. Ilyen követelményeket és intézkedéseket csak akkor lehet bevezetni, illetve megállapítani, ha a kért információ nélkül az illetékes hatóságok nem tudják hatékonyan elvégezni felügyeleti feladataikat, és/vagy kevésbé korlátozó intézkedések pedig nem biztosítanák a szükségesnek ítélt nemzeti ellenőrzési intézkedések céljainak elérését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

- (24) A szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a kiküldetés időtartama alatt megállapítható legyen azon kiküldött munkavállalók személyazonossága, akiket a nyilatkozatban feltüntetnek annak érdekében, hogy a helyzetükkel kapcsolatos tényeket az illetékes hatóságok a munkavégzés helyén ellenőrizhessék.
- (25) Annak érdekében, hogy a munkavállalók helyzetével kapcsolatos tények a munkavégzés helyén ellenőrizhetők legyenek, a más tagállamban letelepedett szolgáltatóknak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait abban az esetben, ha a szolgáltató által a nyilatkozatban megadott adatokban lényeges változás következik be.
- (26) A Bizottság közigazgatási követelményekről és ellenőrzési intézkedésekről történő tájékoztatására vonatkozó kötelezettség nem minősülhet előzetes engedélyezésnek.
- (27) A 96/71/EK irányelv jobb és egységesebb alkalmazása és gyakorlati érvényesítésének biztosítása, valamint az alkalmazás és az érvényesítés terén uniós szinten mutatkozó különbségek lehető legkisebb mértékűre csökkentése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy hatékony és megfelelő ellenőrzéseket végezzenek területükön, így mozdítva elő többek között a kiküldetésekkel összefüggésben be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet, valamint figyelembe véve a probléma megfelelőbb kezelését szolgáló további jogi kezdeményezéseket.
- (28) A tagállamoknak a kivizsgált vállalkozás számára adott esetben nemzeti joguknak és/vagy gyakorlatuknak megfelelően a vizsgálatot vagy ellenőrzést követő dokumentumot kell készíteniük, amely tartalmazza a lényeges információkat.
- (29) A tagállamok biztosítják az ellenőrzések hatékonyságához szükséges, valamint ezen irányelv összefüggésében a fogadó tagállamtól vagy a letelepedés helye szerinti tagállamtól beérkező, tájékoztatás iránti kérelmek indokolatlan késedelem nélküli megválaszolásához szükséges szakértelemmel és képesítéssel rendelkező, megfelelő számú személyzetet.
- (30) E tekintetben kiemelkedően fontosak a munkaügyi felügyelet, a szociális partnerek és egyéb nyomon követéssel foglalkozó testületek, amelyeknek továbbra is lényeges szerepet kell játszaniuk.
- (31) Annak érdekében, hogy rugalmasan meg lehessen birkózni a munkaerőpiacok és a munkaügyi kapcsolatrendszerek sokféleségével, kivételesen a szociális partnerek és/vagy más szereplők és/vagy testületek is nyomon követhetik a kiküldetésben lévő munkavállalók bizonyos foglalkoztatási szabályait és feltételeit, feltéve, hogy ezen szereplők vagy testületek azonos mértékű védelmet biztosítanak az érintett személyeknek, valamint nyomonkövetési tevékenységüket megkülönböztetésmentesen és objektív módon végzik.
- (32) A tagállamok ellenőrző hatóságai és egyéb érintett nyomon követéssel foglalkozó és végrehajtó testületei igénybe veszik a vonatkozó jogban előírt együttműködést és információcserét annak érdekében, hogy ellenőrizzék a kiküldetésben lévő munkavállalókra vonatkozó szabályok betartását.
- (33) A tagállamok számára kifejezetten ajánlott, hogy a munkaügyi ellenőrzések során integráltabb megközelítést kövessenek. Az uniós szinten összehasonlítható módszerek, gyakorlatok és minimumszabályok kialakítása érdekében a közös normák kidolgozásának szükségességét is meg kell vizsgálni. E közös normák kidolgozása ugyanakkor nem gátolhatja meg a tagállamokat abban, hogy hatékonyan fellépjenek a be nem jelentett munkavégzés ellen.
- (34) A 96/71/EK irányelv végrehajtásának megkönnyítése és hatékonyabb alkalmazásának biztosítása érdekében hatékony panasztételi mechanizmusoknak kell rendelkezésre állniuk, amelyek révén a kiküldetésben lévő munkavállalók közvetlenül vagy ha beleegyeznek, kijelölt harmadik feleken, úgymint szakszervezeteken vagy egyéb szervezeteken, valamint a szociális partnerek közös intézményein keresztül panasszal élhetnek vagy eljárást indíthatnak. Ez sem a bíróság előtti képviseletre és védelemre vonatkozó nemzeti eljárásjogi szabályokat, sem a szakszervezetek, illetve a nemzeti jog és/vagy gyakorlat alapján működő egyéb munkavállalói érdekképviselői szervezetek hatásköreit és egyéb jogait nem sértheti.
- (35) Annak biztosítása érdekében, hogy a kiküldött munkavállaló megkapja az őt megillető bért, és feltéve, hogy a kifejezetten a kiküldetéshez kapcsolódó juttatások a minimális bérszint részének tekinthetők, az ilyen juttatások csak akkor minősülhetnek a bérből levonhatónak, ha a fogadó tagállam nemzeti joga, kollektív szerződési és/vagy gyakorlata így rendelkezik.

- (36) A kiküldetések területére vonatkozó szabályoknak való gyakorlati megfelelés és a munkavállalói jogok tényleges védelme e tekintetben különösen fontos kérdés az alvállalkozói láncok esetében, ezért azt biztosítani kell a megfelelő, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban lévő és az uniós jogot is tiszteletben tartó intézkedések révén. Ilyen intézkedés lehet, ha önkéntes alapon, az érintett szociális partnerekkel való konzultációt követően a munkáltatói felelősség mellett vagy helyett bevezetnek egy közvetlen alvállalkozói felelősségi mechanizmust is az esetleges kifizetetlen, jogszabály vagy kollektív szerződés szerinti minimális bérszintnek megfelelő nettó járandóságok és/vagy jogszabály vagy kollektív szerződés szerint a szociális partnerek közös alapjainak vagy intézményeinek fizetendő járulékok tekintetében –, feltéve, hogy e járandóságok és járulékok a 96/71/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak. A tagállamoknak mindazonáltal továbbra is lehetőségük van nemzeti joguk keretében szigorúbb felelősségi szabályokat megállapítani, vagy nemzeti joguk keretében megkülönböztetéstől mentes, arányos módon ezen túlmenő szabályozást előírni.
- (37) Azon tagállamok számára, amelyek az alvállalkozói láncok tekintetében bevezettek az alkalmazandó szabályok betartásának biztosítását szolgáló intézkedéseket, lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezzhessenek, hogy a(z) (al) vállalkozó bizonyos körülmények fennállása esetén nem visel felelősséget, illetve felelőssége korlátozható abban az esetben, ha eleget tett a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeknek. Ezeket az intézkedéseket a nemzeti jognak kell meghatározni, figyelembe véve az érintett tagállam sajátos körülményeit, és azok magukban foglalhatnak többek között olyan intézkedéseket, amelyeket a vállalkozó tesz az adminisztratív követelmények és ellenőrzési intézkedések betartásának dokumentálása tekintetében annak érdekében, hogy biztosítsa a munkavállalók kiküldetésére alkalmazandó szabályok betartásának hatékony nyomon követését.
- (38) Aggodalomra ad okot, hogy a tagállamok még mindig sok nehézségbe ütköznek a határokon átnyúló közigazgatási szankciók és/vagy bírságok behajtása tekintetében, ezért foglalkozni kell a közigazgatási szankciók és/vagy bírságok kölcsönös elismerésének kérdésével.
- (39) A tagállamoknak a kiszabott közigazgatási szankciók és/vagy bírságok határokon átnyúló esetekben történő behajtására szolgáló rendszerei között fennálló különbségek veszélyeztetik a belső piac zavartalan működését, és jelentősen megnehezíthetik, sőt akár meg is akadályozhatják, hogy a kiküldetésben lévő munkavállalók az egész Unióban egyenlő mértékű védelmet élvezzenek.
- (40) A munkavállalók szolgáltatásnyújtási célú kiküldetését szabályozó anyagi szabályok hatékony érvényesítését a kiszabott közigazgatási szankciók és/vagy bírságok határokon átnyúló behajtására irányuló sajátos fellépéssel kell biztosítani. A tagállamok jogszabályainak közelítése e téren lényeges előfeltétele a belső piac zavartalan működéséhez szükséges fokozottabb, egyenlőbb és összehasonlíthatóbb védelem biztosításának.
- (41) A végrehajtási intézkedésekhez kapcsolódó kölcsönös segítségnyújtásra és támogatásra, valamint az ezekkel összefüggő költségekre vonatkozó közös szabályok elfogadása, továbbá az ezen irányelvben és a 96/71/EK irányelvben rögzítettek be nem tartását illetően kiszabott közigazgatási szankciókkal és/vagy bírságokkal kapcsolatos határozatok megküldése egységes követelményeinek elfogadása várhatóan számos, határokon átnyúló behajtási problémát meg fog oldani, és garantálni fogja az ilyen, más tagállamban hozott határozatokról való hatékonyabb értesítést és azok eredményesebb végrehajtását.
- (42) Amennyiben kiderül, hogy a szolgáltató ténylegesen nem telepedett le a letelepedés helye szerinti tagállamban, illetve a cím vagy a vállalkozás adatai nem helytállóak, az illetékes hatóságok nem zárhatják le az eljárást formális okok miatt, hanem további vizsgálatot kell végezniük annak érdekében, hogy megállapítsák a kiküldetésért felelős természetes vagy jogi személy kilétét.
- (43) A közigazgatási szankciókat és/vagy bírságokat kiszabó határozatok elismerésének, valamint az ilyen szankciók és/vagy bírságok behajtására vonatkozó megkereséseknek a kölcsönös bizalom elvén kell alapulnia. Ezért az el nem ismerésnek és a közigazgatási szankciók és/vagy bírságok behajtására vonatkozó megkeresések elutasításának alapjául szolgáló indokokat a szükséges minimumra kell korlátozni.
- (44) A közigazgatási szankciók és/vagy bírságok határokon átnyúló behajtására vonatkozó egységesebb szabályok megállapítása, valamint az ezek meg nem fizetése esetén követendő nyomonkövetési eljárások hatékonyabbá tételére vonatkozó egységesebb kritériumok szükségessége ellenére ezek nem érinthetik sem a tagállamok azon hatáskörét, hogy meghatározzák a saját szankció- és bírságrendszerüket, sem pedig a nemzeti joguk értelmében rendelkezésükre álló behajtási intézkedéseket. Az ilyen szankciók és/vagy bírságok végrehajtását vagy behajtását lehetővé tevő jogi eszköz adott esetben – a megkeresett tagállam nemzeti jogát és/vagy gyakorlatát figyelembe véve – kiegészíthető vagy felváltható egy, a végrehajtását vagy behajtását a megkeresett tagállamban lehetővé tevő jogi eszközzel, illetve ahhoz ilyen jogi eszköz csatolható.

- (45) A szabályok egységesebbé tétele nem járhat az alperesek Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében rögzített alapvető jogainak és szabadságainak, illetve a rájuk vonatkozó alapvető jogi elveknek – így például a meghallgatáshoz való jognak, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jognak, valamint a ne bis in idem elvének – a tiszteletben tartásával kapcsolatos kötelezettség módosításával vagy megváltoztatásával.
- (46) Ennek az irányelvnek nem célja, hogy harmonizált szabályokat hozzon létre az igazságügyi együttműködés, a joghatóság, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok elismerése és végrehajtása terén, vagy hogy az alkalmazandó joggal foglalkozzon.
- (47) A tagállamoknak az ezen irányelvben megállapított kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén megfelelő intézkedéseket kell hozniuk – ezen belül közigazgatási vagy bírósági eljárásokról kell gondoskodniuk –, valamint az ezen irányelvben megállapított kötelezettségek megsértése tekintetében hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciókat kell előírniuk.
- (48) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapelveket, nevezetesen a személyes adatok védelmét (8. cikk), a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot (15. cikk), a vállalkozás szabadságát (16. cikk), a kollektív tárgyaláshoz és fellépéshez való jogot (28. cikk), a tisztességes és igazságos munkafeltételekhez való jogot (31. cikk), a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot (47. cikk), az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot (48. cikk), valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát (50. cikk), és azt az említett jogoknak és elveknek megfelelően kell végrehajtani.
- (49) A 96/71/EK irányelv jobb és egységesebb alkalmazásának megkönnyítése érdekében célszerű rendelkezni egy, az igazgatási együttműködést megkönnyítő elektronikus információcsere-rendszerről, és az illetékes hatóságoknak a lehető leginkább használniuk kell az IMI-t. Ez azonban nem akadályozza meg a meglévő és jövőbeli kétoldalú megállapodások vagy az igazgatási együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó megállapodások alkalmazását.
- (50) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a 96/71/EK irányelv jobb és egységesebb végrehajtásához, alkalmazásához és gyakorlati érvényesítéséhez szükséges megfelelő rendelkezések, intézkedések és ellenőrző mechanizmusok közös keretének megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (51) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése értelmében az európai adatvédelmi biztossal való konzultáció megtörtént, a biztos 2012. július 19-én nyújtotta be véleményét ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv közös keretet teremt a 96/71/EK irányelv jobb és egységesebb végrehajtásához, alkalmazásához és gyakorlati érvényesítéséhez szükséges megfelelő rendelkezések, intézkedések és ellenőrzési mechanizmusok számára – így többek között olyan intézkedéseket is, amelyek célja az alkalmazandó szabályokkal való visszaélésnek vagy azok kijátszásának a megelőzése és szankcionálása –, a 96/71/EK irányelv hatályának sérelme nélkül.

⁽¹⁾ HL C 27., 2013.1.29., 4. o.

Ezen irányelv célja, hogy garantálja a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás céljából kiküldött munkavállalók jogainak megfelelő védelmét, különösen a szolgáltatásnyújtás tervezett tagállamában alkalmazandó foglalkoztatási szabályok és feltételek érvényesítését a 96/71/EK irányelv 3. cikkében foglaltaknak megfelelően, továbbá hogy támogassa a belső piac működését, ugyanakkor megkönnyítse a szolgáltatók számára a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását, és elősegítse a szolgáltatók közötti tisztességes versenyhez szükséges légkör megteremtését.

(2) Ez az irányelv semmilyen módon nem befolyásolja a tagállamokban és uniós szinten elismert alapvető jogoknak – beleértve a sztrájkjognak vagy a sztrájk szabadságának vagy a tagállamokban fennálló konkrét munkaügyi kapcsolatrendszerek keretébe tartozó egyéb lépések megtétele jogának vagy szabadságának – a nemzeti jog és/vagy gyakorlat szerinti gyakorlását. Nem érinti továbbá a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban lévő, kollektív szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a kollektív fellépéshez való jogot.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „illetékes hatóság”: egy tagállam által a 96/71/EK irányelv és az ezen irányelv értelmében megállapított feladatok elvégzésére kijelölt hatóság vagy szerv, amelyek közé tartozhat(nak) a 96/71/EK irányelv 4. cikkében említett kapcsolattartó hivatal(ok) is;
- b) „megkereső hatóság”: egy tagállam illetékes hatósága, amely segítséget, tájékoztatást, megküldést vagy a VI. fejezetben foglaltaknak megfelelően valamely szankció és/vagy bírság behajtását kéri;
- c) „megkeresett hatóság”: egy tagállam illetékes hatósága, amelytől segítséget, tájékoztatást, megküldést vagy a VI. fejezetben foglaltaknak megfelelően valamely szankció és/vagy bírság behajtását kéri.

3. cikk

Illetékes hatóságok és kapcsolattartó hivatalok

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok a nemzeti jognak és/vagy gyakorlatnak megfelelően kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, amelyek közé tartozhat(nak) a 96/71/EK irányelv 4. cikkében említett kapcsolattartó hivatal(ok) is. A tagállamok illetékes hatóságai kijelölésekor kellőképpen szem előtt tartják a megosztott információkkal kapcsolatos adatvédelem, valamint az esetlegesen érintett természetes és jogi személyek törvényes jogai biztosításának szükségességét. Az adatvédelemért és az érintett személyek törvényes jogainak védelméért a végső felelősség a tagállamoké marad, amelyeknek e tekintetben megfelelő mechanizmusokat kell érvénybe léptetniük.

A tagállamok továbbítják az illetékes hatóságok elérhetőségi adatait a Bizottságnak és a többi tagállamnak. A Bizottság közzéteszi és rendszeresen frissíti az illetékes hatóságok és a kapcsolattartó hivatalok listáját.

A tagállamok és az uniós intézmények tiszteletben tartják az egyes tagállamok által az illetékes hatóság kijelölése tekintetében hozott döntést.

4. cikk

A kiküldetés valódiságának megállapítása, valamint a visszaélés és a szabályok kijátszásának megelőzése

(1) A 96/71/EK irányelv végrehajtásának, alkalmazásának és érvényesítésének céljából az illetékes hatóságok átfogó értékelést végeznek minden szükségesnek ítélt tényszerű elemre vonatkozóan, ideértve különösen az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott elemeket. Ezek az elemek arra hivatottak, hogy az illetékes hatóságokat segítsék olyan esetekben, amikor e hatóságok ellenőrzéseket végeznek, és amikor okuk van azt feltételezni, hogy a munkavállaló a 96/71/EK irányelv értelmében vélhetően nem minősül kiküldött munkavállalónak. Ezen elemek csupán jelzésértékű tényezők az elvégzendő átfogó értékelésben, ezért külön-külön nem vehetők figyelembe.

(2) Annak megállapítása érdekében, hogy egy vállalkozás a pusztán belső igazgatási és/vagy adminisztratív tevékenységeken kívül ténylegesen folytat-e érdemi tevékenységet, az illetékes hatóságok tágabb időkeretet figyelembe véve elvégzik a vállalkozás által a letelepedés helye szerinti tagállamban, valamint – szükség esetén – a kiküldetés helye szerinti tagállamban folytatott tevékenységeket jellemző tényezőket átfogó értékelését. Ilyen elemek különösen a következők:

- a) az a hely, ahol a vállalkozás bejegyzett székhelye és ügyvitele található, irodai helyiségeket használ, adót és társadalombiztosítási járulékokat fizet, illetve adott esetben a nemzeti joggal összhangban működési engedéllyel rendelkezik, vagy kereskedelmi kamara vagy szakmai testület bejegyzett tagja;
- b) a kiküldött munkavállalók felvételének helye, illetve az a hely, ahonnan kiküldik őket;
- c) a vállalkozás által egyrészt a munkavállalóival, másrészt az ügyfeleivel kötött szerződésekre alkalmazandó jog;
- d) az a hely, ahol a vállalkozás érdemi üzleti tevékenységét végzi, és ahol adminisztratív személyzetet alkalmaz;
- e) a letelepedés helye szerinti tagállamban meglévő szerződések és/vagy elért forgalom száma, illetve nagysága, figyelembe véve többek között az új alapítású vállalkozások és a kkv-k egyedi helyzetét.

(3) Annak megállapításához, hogy egy kiküldött munkavállaló munkáját ideiglenes jelleggel a szokásos munkavégzése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban végzi-e, a munkára és a munkavállaló helyzetére vonatkozó összes tényezőket meg kell vizsgálni. Ilyen elemek különösen a következők:

- a) a munkát korlátozott ideig egy másik tagállamban végzik;
- b) a kiküldetés kezdetének időpontja;
- c) a kiküldetésre azon tagállamtól eltérő tagállamban kerül sor, amelyben vagy amelyből a kiküldött munkavállaló a munkáját az 593/2008/EK rendelet (Róma I.) és/vagy a Római Egyezmény szerint rendszerint végzi;
- d) a kiküldött munkavállaló visszatér abba a tagállamba, amelyből kiküldetésre küldték, vagy várhatóan folytatja ott végzett munkáját, miután elvégezte azt a munkát vagy befejezte azt a szolgáltatásnyújtást, amelynek céljából a kiküldetésre sor került;
- e) a tevékenységek jellege;
- f) az utazást, az ellátást, valamint a szállást a munkavállalót kiküldetésbe küldő munkaadó biztosítja, vagy azok költségét megtéríti, és ha igen, ezt miként biztosítja, illetve a visszatérésre milyen módszer alapján kerül sor;
- g) minden olyan korábbi időszak, amely alatt az állást ugyanazon vagy másik (kiküldött) munkavállalóval töltötték be.

(4) Egy vagy több, a (2) és (3) bekezdésben felsorolt tényező elem teljesülésének hiánya nem jelenti automatikusan azt, hogy nem áll fenn kiküldetésnek minősülő helyzet. Az elemek vizsgálatát mindig az egyes konkrét esetekhez kell igazítani, és figyelembe kell venni a helyzet egységét.

(5) Az illetékes hatóságok által a helyzet valódi kiküldetesként való átfogó értékelése céljából használt, e cikkben említett elemek figyelembe vehetők annak eldöntéséhez is, hogy az adott személy a 96/71/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a „munkavállaló” alkalmazandó fogalom meghatározása alá tartozik-e. A tagállamoknak többek között a munkavégzéssel, az alárendeltséggel és a munkavállaló bérezésével kapcsolatos tényeket kell szem előtt tartaniuk, függetlenül attól, hogy hogyan írja le az adott viszonyt a felek között létrejött szerződéses vagy egyéb megállapodás.

II. FEJEZET

AZ INFORMÁCIÓKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

5. cikk

Az információkhoz való jobb hozzáférés

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltatók által alkalmazandó és betartandó, a 96/71/EK irányelv 3. cikkében említett foglalkoztatási szabályokra és feltételekre vonatkozó információk világosak, átláthatóak, átfogóak, valamint távolról, elektronikus formában, könnyen hozzáférhető módon és díjmentesen általánosan elérhető legyenek olyan formátumban és olyan internet-hozzáférési szabványokkal összhangban, amelyek a fogyatékossgal élők számára is hozzáférést biztosítanak, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolattartó hivatalok és a 96/71/EK irányelv 4. cikkében említett egyéb illetékes tagállami szervek képesek legyenek feladataik hatékony végrehajtására.

(2) Az információkhoz való hozzáférés további javítása érdekében a tagállamok megvalósítják a következőket:

- a) egyértelműen, részletesen, felhasználóbarát módon és hozzáférhető formátumban jelzik egy egységes hivatalos nemzeti honlapon és más megfelelő eszközök segítségével, hogy mely foglalkoztatási szabályok és feltételek és/vagy a nemzeti és/vagy regionális jog mely részei alkalmazandók a területükre kiküldött munkavállalókra;
- b) meg hozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az egységes hivatalos nemzeti honlapon és más megfelelő eszközök segítségével általánosan elérhetővé tegyék az arra vonatkozó információkat, hogy mely kollektív szerződések alkalmazandók, mely személyekre, és a másik tagállamból származó szolgáltatóknak mely foglalkoztatási szabályokat és feltételeket kell alkalmazniuk a 96/71/EK irányelv szerint, beleértve lehetőség szerint a meglévő honlapokra és más kapcsolattartók, különösen a vonatkozó szociális partnerek internetcímére mutató hivatkozásokat;
- c) az információkat díjmentesen elérhetővé teszik a munkavállalók és a szolgáltatók számára a fogadó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein és a munkaerő-piaci kereslet szempontjából legrelevánsabb nyelveken, amelyeket a fogadó tagállam választ meg. Az információt lehetőség szerint egy olyan összefoglaló kiadványban bocsátják rendelkezésre, amelyben az alkalmazandó legfontosabb foglalkoztatási feltételek szerepelnek, ideértve a panasztételi eljárások leírását is, és ezeket kérésre a fogyatékossgal élők számára hozzáférhető formátumban is elérhetővé teszik; a kiküldött munkavállalókra vonatkozó foglalkoztatási és szociális feltételekről, köztük a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló további részletes információkat díjmentesen könnyen hozzáférhetővé teszik;
- d) fokozzák a releváns információk hozzáférhetőségét és egyértelműségét, különösen az a) pontban említett egységes hivatalos nemzeti honlapon közzétett információk tekintetében;
- e) kijelölnek a kapcsolattartó hivatalon belül egy kapcsolattartót, aki a tájékoztatás iránti kérelmekért felelős;
- f) naprakészen tartják az országokénti adatlapokban szereplő információkat.

(3) A Bizottság továbbra is támogatja a tagállamokat az információhoz való hozzáférés területén.

(4) Amennyiben a nemzeti jog, hagyományok és gyakorlat szerint – ideértve a szociális partnerek autonómiájának tiszteletben tartását – a 96/71/EK irányelv 3. cikkében említett foglalkoztatási szabályokat és feltételeket az említett irányelv 3. cikkének (1) és (8) bekezdésével összhangban kollektív szerződések írják elő, a tagállamok biztosítják, hogy e szabályok és feltételek hozzáférhető és átlátható módon rendelkezésre álljanak a másik tagállamból származó szolgáltatók és a kiküldött munkavállalók számára, és e tekintetben törekednek a szociális partnerek bevonására. A vonatkozó információknak tartalmazniuk kell mindenekelőtt a különböző minimális bérszinteket és az azokban szereplő tételeket, a fizetendő járandóság kiszámítási módját, és adott esetben a különböző bérkategóriákba való besorolás kritériumait.

(5) A tagállamok megnevezik azokat a szerveket és hatóságokat, amelyekhez a munkavállalók és a vállalkozások a területükön fennálló jogaira és köteleességeikre alkalmazandó nemzeti joggal és gyakorlattal kapcsolatos általános információkért fordulhatnak.

III. FEJEZET

IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

6. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás – általános elvek

(1) A tagállamok szorosan együttműködnek, és indokolatlan késedelem nélkül, kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak, hogy megkönnyítsék ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv végrehajtását, alkalmazását és gyakorlati érvényesítését.

(2) A tagállamok közötti együttműködésnek magában kell foglalnia mindenekelőtt a 96/71/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében említett, kiküldetést megvalósító helyzetekre vonatkozóan az illetékes hatóságok által benyújtott, indokolással ellátott információkérések megválaszolását, valamint e helyzetekre vonatkozóan ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatását, többek között a munkavállalók kiküldetésére alkalmazandó szabályok be nem tartásának vagy az azokkal való visszaéléseknek a kivizsgálását. Információkérésnek minősülnek a VI. fejezetben említett közigazgatási szankciók és/vagy bírságok esetleges behajtásával kapcsolatos információk, illetve az ilyen szankciók és/vagy bírságok kiszabásáról szóló határozatok megküldése is.

(3) A tagállamok közötti együttműködés kiterjedhet a dokumentumok továbbítására és kézbesítésére is.

(4) A valamely másik tagállam illetékes hatóságaitól érkező segítségnyújtás iránti megkeresés megválaszolása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a területükön letelepedett szolgáltatók – nemzeti jogszabályaiknak megfelelően – valamennyi, a tevékenységük felügyeletéhez szükséges információt megadjanak illetékes hatóságaiknak. A tagállamok az információszerzés elmulasztásának esetén megteszik a megfelelő intézkedéseket.

(5) Amennyiben nehézségbe ütközik az információkérés teljesítése vagy az ellenőrzések, illetve a vizsgálatok lefolytatása, a nehézségek megoldása érdekében a megkeresett tagállam erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső tagállamot.

Az információcserre terén továbbra is fennálló problémák vagy az információk megadásának állandó elutasítása esetében a Bizottság, miután – adott esetben az IMI-n keresztül – tájékoztatták, meghozza a megfelelő intézkedéseket.

(6) A tagállamok a más tagállamok vagy a Bizottság által kért információkat elektronikus úton, az alábbi határidőkön belül küldik meg:

a) másik tagállamban való letelepedés ellenőrzésének céljából a nyilvántartásokhoz való – például a héa-körbe való bejelentkezés megerősítését szolgáló – hozzáférést igénylő sürgős esetekben: a lehető leghamarabb, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított két munkanapon belül.

A megkeresésben egyértelműen meg kell jelölni a sürgősség indokát, bizonyos mértékben részletekkel szolgálva a sürgősség megalapozottságát illetően.

b) minden egyéb információkérés esetében: a megkeresés kézhezvételétől számított legfeljebb 25 munkanapon belül, kivéve, ha a tagállamok kölcsönösen ennél rövidebb határidőben állapodnak meg.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatókat tartalmazó olyan nyilvántartásokba, amelyekbe a területükön működő illetékes hatóságok betekintheznek, más tagállamok megfelelő illetékes hatóságai is azonos feltételek mellett betekinthesseken ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv végrehajtása céljából, amennyiben a tagállamok szerepeltetik ezeket a nyilvántartásokat az IMI-ben.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a 2. cikk a) pontjában említett szervek által egymás között kicserélt vagy a számukra továbbított információkat kizárólag abban az ügyben vagy ügyekben lehessen felhasználni, amellyel vagy amelyekkel kapcsolatban azokat kikérték.

(9) A kölcsönös igazgatási együttműködésre és segítségnyújtásra díjmentesen kerül sor.

(10) Az információkérés nem gátolja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályoknak megfelelően intézkedéseket hozzanak a 96/71/EK irányelv vagy ezen irányelv állítólagos megsértésének kivizsgálására és megelőzésére.

7. cikk

A tagállamok szerepe az igazgatási együttműködés keretében

- (1) A 96/71/EK irányelv 4. és 5. cikkében foglalt elveknek megfelelően abban az időszakban, amíg a munkavállaló egy másik tagállamban van kiküldetésben, a 96/71/EK irányelv értelmében betartandó foglalkoztatási szabályok és feltételek ellenőrzése – szükség esetén a letelepedés helye szerinti tagállam hatóságaival együttműködve – a fogadó tagállam hatóságainak feladatkörébe tartozik.
- (2) A szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam továbbra is nyomon követést, ellenőrzést végez, és meghozza a szükséges felügyeleti vagy végrehajtási intézkedéseket a másik tagállamban kiküldetésben lévő munkavállalók tekintetében, a nemzeti jognak, gyakorlatnak és közigazgatási eljárásoknak megfelelően.
- (3) A 96/71/EK irányelv és ezen irányelv alapján alkalmazandó feltételeknek való megfelelés biztosítása érdekében a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam segítséget nyújt a kiküldetés helye szerinti tagállamnak. Ez a feladat semmilyen módon sem korlátozhatja a kiküldetés helye szerinti tagállamot az ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv szerinti nyomon követés és ellenőrzés elvégzésében, valamint a szükséges felügyeleti és végrehajtási intézkedések meghozatalában.
- (4) Amennyiben a tények esetleges szabálytalanságokra utalnak, az adott tagállam saját kezdeményezésére indokolatlan késedelem nélkül közli az érintett tagállammal az összes vonatkozó információt.
- (5) A fogadó tagállam illetékes hatóságai szintén megkereshetik a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságait minden olyan eset tekintetében, amelyben szolgáltatásokat nyújtanak, vagy minden egyes szolgáltató tekintetében, hogy adjanak tájékoztatást a szolgáltató letelepedési helyének jogszerűségére, a szolgáltató megfelelő magatartására, valamint a vonatkozó szabályok bármilyen megsértésének hiányára vonatkozóan. A letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt a tájékoztatást a 6. cikk értelmében adják.
- (6) Az e cikkben megállapított kötelezettség nem ró olyan terhet a letelepedés helye szerinti tagállamra, hogy ténymegállapító szemléket és ellenőrzéseket végezzen a szolgáltatásnyújtás helye szerinti fogadó tagállam területén. Az ilyen szemléket és ellenőrzéseket szükség esetén a fogadó tagállam hatóságai saját kezdeményezésükre vagy a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak megkeresésére végezhetik el a 10. cikkel összhangban, valamint a fogadó tagállam nemzeti joga, gyakorlata és közigazgatási eljárásai által biztosított és az uniós jognak megfelelő felügyeleti jogkörnek megfelelően.

8. cikk

Kapcsolódó intézkedések

- (1) A tagállamok a Bizottság segítségével kapcsolódó intézkedéseket hoznak az igazgatási együttműködésért és kölcsönös segítségnyújtásért, valamint az alkalmazandó szabályok betartásának és végrehajtásának nyomon követéséért felelős tisztviselők közötti csere fejlesztésére, megkönnyítésére és ösztönzésére. A tagállamok emellett kapcsolódó intézkedéseket hozhatnak a kiküldött munkavállalók számára tájékoztatást nyújtó szervezetek támogatása érdekében.
- (2) A Bizottság felméri, hogy mekkora pénzügyi támogatásra van szükség az igazgatási együttműködés további javításához és a kölcsönös bizalom fokozásához olyan projektek segítségével, mint például az érintett tisztviselők cseréjének támogatása, a képzés ösztönzése, továbbá a legjobb gyakorlatokra vonatkozó kezdeményezések, többek között az uniós szintű szociális partnerek legjobb gyakorlataira vonatkozó kezdeményezések fejlesztése, megkönnyítése és ösztönzése, mint amilyen például a betartandó foglalkoztatási szabályokra és feltételekre vonatkozó általános és ágazatspecifikus információkat tartalmazó adatbázisok vagy közös honlapok kifejlesztése és frissítése, illetve a kiküldetési folyamattal kapcsolatos átfogó adatok összegyűjtése és értékelése.
- Amennyiben a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy szükség van rá, az Európai Parlament és Tanács költségvetési eljárásban fennálló előjogainak sérelme nélkül igénybe veszi az igazgatási együttműködés megerősítésére irányuló, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket.
- (3) A Bizottság és a tagállamok – a szociális partnerek autonómiájának tiszteletben tartása mellett – gondoskodhatnak a szociális partnerek azon vonatkozó uniós és nemzeti szintű kezdeményezéseinek megfelelő támogatásáról, amelyek célja a vállalkozások és munkavállalók ezen irányelvben és a 96/71/EK irányelvben foglalt alkalmazandó foglalkoztatási szabályokról és feltételekről való tájékoztatása.

IV. FEJEZET

A MEGFELELÉS NYOMON KÖVETÉSE

9. cikk

Adminisztratív követelmények és ellenőrzési intézkedések

(1) A tagállamok kizárólag olyan adminisztratív követelményeket és ellenőrzési intézkedéseket írhatnak elő, amelyek az ezen irányelvben, valamint a 96/71/EK irányelvben foglalt kötelezettségeknek való megfelelés hatékony nyomon követéséhez szükségesek, és az uniós joggal összhangban indokoltak és arányosak.

E célból a tagállamok mindenekelőtt az alábbi intézkedéseket írhatják elő:

- a) a más tagállamban letelepedett szolgáltatókat terhelő, arra vonatkozó kötelezettség, hogy a felelős nemzeti illetékes hatóságoknak legkésőbb a szolgáltatásnyújtási tevékenység megkezdésekor egy egyszerű nyilatkozatot tegyenek a fogadó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein vagy a fogadó tagállam által elfogadott más nyelv(ek)en, amely tartalmazza az ahhoz szükséges releváns információkat, hogy a munkavégzés helyén ellenőrizhetők legyenek a helyzetükkel kapcsolatos tények, többek között:
 - i. a szolgáltató kiléte;
 - ii. előzetes becslés az egyértelműen azonosítható kiküldött munkavállalók számáról;
 - iii. az e) és f) pontban említett személyek;
 - iv. a kiküldetés tervezett időtartama, kezdete és vége;
 - v. a munkavégzés helyének címe(i); valamint
 - vi. a kiküldetésre okot adó szolgáltatások jellege;
- b) arra vonatkozó kötelezettség, hogy a munkaszerződést vagy egy, a 91/533/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti, azzal egyenértékű dokumentumot, beleértve adott esetben az említett irányelv 4. cikkében említett kiegészítő információkat is, a fizetési papírokat, a napi munkaidő kezdetét, végét és időtartamát feltüntető munkaidő-nyilvántartó lapokat és a bérkifizetést igazoló dokumentumokat vagy az ezekkel egyenértékű dokumentumok másolatát a kiküldetés ideje alatt megőrizze vagy rendelkezésre bocsássa és/vagy papíralapú vagy elektronikus másolatban megőrizze egy, a területükön – például a munkavégzés helyén vagy az építési területen, vagy a közlekedési ágazatban dolgozó utazó munkavállalók esetében a tevékenység bázisán vagy a járműben, amellyel a szolgáltatást nyújtják – hozzáférhető és egyértelműen meghatározott helyen;
- c) a b) pontban említett dokumentumok átadásának kötelezettsége a kiküldetési idő lejártát követő ésszerű időtartamon belül, a fogadó tagállam hatóságainak kérésére;
- d) a b) pontban említett dokumentumoknak a fogadó tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire vagy a fogadó tagállam által elfogadott más nyelv(ek)re történő lefordítására irányuló kötelezettség;
- e) a szolgáltatásnyújtás helye szerinti fogadó tagállambeli illetékes hatóságokkal való kapcsolattartásért, valamint szükség szerint a dokumentumok és/vagy értesítések kiküldetésért és átvételéért felelős személy kijelölésének kötelezettsége;
- f) képviselőként eljáró kapcsolattartó személy kinevezésének kötelezettsége, akin keresztül az érintett szociális partnerek a szolgáltatásnyújtás ideje alatt szükség esetén kapcsolatba léphetnek a szolgáltatóval a fogadó tagállamon belüli kollektív tárgyalások folytatására való felkérése céljából, a nemzeti jognak és/vagy gyakorlatnak megfelelően. Ez a személy lehet az e) pontban említettől eltérő személy, és nem szükséges a fogadó államban tartózkodnia, de ésszerű és indokolt kérés esetén rendelkezésre kell állnia.

(2) A tagállamok egyéb adminisztratív követelményeket és ellenőrzési intézkedéseket is előírhatnak, amennyiben olyan további helyzetek vagy új fejlemények merülnek fel, amelyek esetében a meglévő adminisztratív követelmények és ellenőrzési intézkedések nem tűnnek elégségesnek vagy eléggé hatékonyak a 96/71/EK irányelvben és ezen irányelvben előírt kötelezettségeknek való megfelelés hatékony nyomon követése céljából, feltéve, hogy az ilyen egyéb követelmények és intézkedések indokoltak és arányosak.

⁽¹⁾ A Tanács 1991. október 14-i 91/533/EGK irányelve a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről (HL L 288., 1991.10.18., 32. o.).

(3) E cikk egyik rendelkezése sem érinti a munkavállalók védelmére vagy foglalkoztatására vonatkozó uniós jogszabályokból – köztük a 89/391/EGK tanácsi irányelvből⁽¹⁾ és a 883/2004/EK rendeletből – és/vagy a nemzeti jogból fakadó egyéb kötelezettségeket, feltéve, hogy azok az adott tagállamban letelepedett vállalkozásokra egyaránt alkalmazandók, továbbá indokoltak és arányosak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a munkavállalók kiküldetésével összefüggő, e cikk szerinti eljárások és alaki követelmények a vállalkozások által távolról, lehetőleg elektronikus úton, felhasználóbarát módon teljesíthetők legyenek.

(5) A tagállamok értesítik a Bizottságot és tájékoztatják a szolgáltatókat minden általuk alkalmazott vagy végrehajtott, az (1) és a (2) bekezdésben említettek szerinti intézkedésről. A Bizottság értesíti a többi tagállamot az érintett intézkedésekről. A szolgáltatóknak szóló tájékoztatást egy egységes nemzeti honlapon általánosan hozzáférhetővé kell tenni a tagállamok által meghatározott legrelevánsabb nyelv(ek)en.

A Bizottság szorosan nyomon követi az (1) és a (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazását, értékeli azok uniós jognak való megfelelését, továbbá adott esetben az EUMSZ szerinti hatásköreinek megfelelően megteszi a szükséges intézkedéseket.

A Bizottság rendszeresen jelentést tesz a Tanácsnak a tagállamok által közölt intézkedésekről és – adott esetben – az általa végzett vizsgálat és/vagy értékelés aktuális állásáról.

10. cikk

Ellenőrzések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban előírt megfelelő és hatékony ellenőrzések és nyomonkövetési mechanizmusok rendelkezésre álljanak, valamint hogy a nemzeti jog alapján kijelölt hatóságok hatékony és megfelelő ellenőrzéseket végezzenek területükön annak érdekében, hogy ellenőrizzék és nyomon kövessék a 96/71/EK irányelvben előírt rendelkezések és szabályok betartását, tekintetbe véve ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit, és ezáltal garantálják azok megfelelő alkalmazását és érvényesítését. A véletlenszerű ellenőrzések lehetőségétől függetlenül az ellenőrzések alapját elsősorban az illetékes hatóságok által végzett kockázatértékelésnek kell képeznie. A kockázatértékelésben meg lehet határozni azokat a tevékenységi ágazatokat, amelyekre területükön a szolgáltatásnyújtás céljából kiküldetésbe küldött munkavállalók foglalkoztatása összpontosul. Az ilyen kockázatértékelés készítése során figyelembe vehetik különösen a megvalósított nagy infrastruktúra-projekteket, a hosszú alvállalkozói láncok meglétét, a földrajzi közelséget, meghatározott ágazatok különleges problémáit és igényeit, a korábbi jogsértéseket, valamint egyes munkavállalói csoportok kiszolgáltatottságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk szerinti ellenőrzések, valamint megfelelést ellenőrző vizsgálatok ne legyenek megkülönböztető jellegűek és/vagy aránytalanok, miközben figyelembe veszik ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit is.

(3) Ha az ellenőrzések során és a 4. cikkre tekintettel információra van szükség, a fogadó tagállam és a letelepedés helye szerinti tagállam az igazgatási együttműködés szabályai szerint jár el. Az illetékes hatóságok különösen a 6. és 7. cikkben megállapított szabályok és elvek szerint működnek együtt.

(4) Azokban a tagállamokban, amelyekben a kiküldött munkavállalókra vonatkozó, a 96/71/EK irányelv 3. cikkében említett foglalkoztatási szabályokat és feltételeket és különösen a minimális bérszinteket – de többek között a munkaidőt is – a nemzeti jog és/vagy gyakorlat szerint a szociális partnerek állapítják meg, a szociális partnerek megfelelő szinten és a tagállamok által megállapított feltételek szerint a kiküldött munkavállalók vonatkozó foglalkoztatási szabályainak és feltételeinek alkalmazását is nyomon követhetik, feltéve, hogy biztosított a 96/71/EK irányelv és ezen irányelv által biztosított védelemmel egyenértékű, megfelelő szintű védelem.

(5) Azok a tagállamok, amelyekben a munkaügyi felügyeleti hatóságok illetékessége nem terjed ki a kiküldött munkavállalók munkafeltételeinek és/vagy foglalkoztatási szabályainak és feltételeinek ellenőrzésére és nyomon követésére, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban a foglalkoztatási szabályok és feltételek betartását garantáló megállapodásokat, eljárásokat és mechanizmusokat hozhatnak létre, módosíthatnak, illetve tarthatnak fenn, feltéve, hogy a megállapodások a 96/71/EK irányelv és az ezen irányelv által biztosított védelemmel egyenértékű, megfelelő mértékű védelmet garantálnak az érintetteknek.

⁽¹⁾ A Tanács 1989. június 12-i 89/391/EGK irányelve a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 183., 1989.6.29., 1. o.).

V. FEJEZET

KÖTELEZETTSÉGEK ÉRVÉNYESÍTÉSE

11. cikk

Jogvédelem – a panasztétel megkönnyítése – elmaradt kifizetések

(1) A 96/71/EK irányelv – különösen annak 6. cikke – és ezen irányelv értelmében fennálló kötelezettségek érvényesítése érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy – akár azon tagállamban is, amelynek területén a munkavállaló kiküldetésben van vagy volt – hatékony mechanizmusok álljanak rendelkezésre, amelyek révén a kiküldött munkavállalók, amennyiben úgy vélik, hogy a rájuk vonatkozó szabályok alkalmazásának elmaradása miatt veszteség vagy kár érte őket, közvetlenül panaszt nyújthatnak be, valamint bírósági vagy közigazgatási eljárást indíthatnak munkaadójuk ellen még azt követően is, hogy a munkaviszony, amelyben a szabályt állítólag nem tartották be, már megszűnt.

(2) Az (1) bekezdést a tagállami bíróságoknak a különösen a vonatkozó uniós jogszabályokban és/vagy nemzetközi egyezményekben megállapított illetékessége sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szakszervezetek és más harmadik felek, mint például azok az egyesületek, szervezetek vagy egyéb jogi személyek, amelyeknek a nemzeti jogban lefektetett kritériumoknak megfelelően jogos érdeke ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv betartásának biztosítása, a kiküldött munkavállalók és/vagy munkáltatóik jóváhagyásával az ő nevükben vagy érdekükben részt vehessenek az ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv végrehajtásáért és/vagy az ebből az irányelvből és a 96/71/EK irányelvből eredő kötelezettségek érvényesítéséért folytatott bírósági vagy közigazgatási eljárásokban.

(4) Az (1) és a (3) bekezdés az alábbiak sérelme nélkül alkalmazandó:

- a) az elévülési határidőket vagy a hasonló keresetek indítására nyitva álló határidőket meghatározó nemzeti szabályok, feltéve, hogy azok nem minősülnek olyanoknak amelyek gyakorlatilag lehetetlenné vagy túlságosan nehézvé tehetik az említett jogok gyakorlását;
- b) a szociális partnerek, a munkavállalók és a munkaadók képviselőit adott esetben a nemzeti jog és/vagy gyakorlat alapján megillető egyéb hatáskörök és kollektív jogok;
- c) a bíróság előtti képviseletre és védelemre vonatkozó nemzeti eljárási szabályok.

(5) Az (1) bekezdés értelmében bírósági vagy közigazgatási eljárást indító kiküldött munkavállalók védelemben részesülnek a munkaadó által alkalmazott bármely hátrányos bánásmóddal szemben.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a munkaadó és a kiküldött munkavállaló közötti szerződéses viszonyból fakadó mindennemű fizetési kötelezettség a kiküldött munkavállaló munkaadóját terhelje.

A tagállamok gondoskodnak mindenekelőtt arról, hogy rendelkezésre álljanak a szükséges mechanizmusok annak biztosítására, hogy a kiküldött munkavállalók:

- a) megkaphassanak minden, még kifizetetlen, nettó járandóságot, amely a 96/71/EK irányelv 3. cikke hatálya alá tartozó alkalmazandó foglalkoztatási szabályok és feltételek szerint még megillette volna őket;
- b) megkaphassák az elmaradt kifizetéseket, valamint a fizetésükből jogtalanul visszatartott adóösszegeket vagy társadalombiztosítási járulékösszegeket;
- c) megkaphassák a munkaadó által biztosított szállásért a bérből visszatartott vagy levont, a nettó járandósághoz vagy a szállás minőségéhez mérten túlzott költségek visszatérítését;
- d) adott esetben megkaphassák a fizetésükből jogtalanul visszatartott munkáltatói hozzájárulást a szociális partnerek közös alapjainak vagy intézményeinek fizetendő járulékok tekintetében.

Ez a bekezdés olyan esetben is alkalmazandó, ha a munkavállaló már visszatért abból a tagállamból, amelyben kiküldetésben volt.

12. cikk

Alvállalkozói felelősség

(1) A csalás és a visszaélések elleni küzdelem érdekében a tagállamok a megfelelő szociális partnerekkel folytatott konzultációt követően, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban további – megkülönböztetésmentes és arányos – intézkedéseket hozhatnak annak biztosítása érdekében, hogy az alvállalkozói láncokban azt a vállalkozót, amelynek a 96/71/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdése szerinti munkáltató (szolgáltató) közvetlen alvállalkozója, a kiküldött munkavállaló – a munkáltatóval együttesen vagy a munkaadó helyett – felelősségre vonhassa az esetleges kifizetetlen, a jogszabály vagy kollektív szerződés szerinti minimális bérszinteknek megfelelő nettó járandóságok és/vagy a jogszabály vagy kollektív szerződés szerint a szociális partnerek közös alapjainak vagy intézményeinek fizetendő járulékok tekintetében, feltéve, hogy e járandóságok és járulékok a 96/71/EK irányelv 3. cikkének hatálya alá tartoznak.

(2) A 96/71/EK irányelv mellékletében említett tevékenységek tekintetében a tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az alvállalkozói láncokban azt a vállalkozót, amelynek a munkáltató közvetlen alvállalkozója, a kiküldött munkavállaló – a munkaadóval együttesen vagy a munkaadó helyett – felelősségre vonhassa a kiküldött munkavállalók e cikk (1) bekezdésében említett jogai tekintetében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett felelősség a munkavállalónak a vállalkozó és alvállalkozója közötti szerződéses jogviszony keretében szerzett jogaira korlátozódik.

(4) A tagállamok a nemzeti jogban – az uniós joggal összeegyeztethető, továbbá megkülönböztetéstől mentes és arányos módon – szigorúbb szabályokat is előírhatnak az alvállalkozói felelősség hatályára és körére vonatkozóan. A tagállamok az uniós joggal összeegyeztethető módon a 96/71/EK irányelv mellékletében említettektől eltérő ágazatok tekintetében is rendelkezhetnek ilyen felelősségről.

(5) A tagállamok az (1), a (2) és a (4) bekezdésben említett esetekben rendelkezhetnek úgy, hogy az a vállalkozó, amely eleget tett a kellő gondosságra vonatkozó nemzeti jog szerinti kötelezettségeknek, nem tartozik felelősséggel.

(6) A (2) bekezdésben említett felelősségi szabályok helyett a tagállamok – az uniós és a nemzeti jognak és/vagy gyakorlatnak megfelelően – más olyan, megfelelő végrehajtási intézkedéseket is tehetnek, amelyek közvetlen alvállalkozói viszony esetén a vállalkozóval szemben hatékony és arányos szankciókat tesznek lehetővé a csalások és visszaélések elleni küzdelem érdekében olyan helyzetekben, amikor a munkavállalók számára nehézséget okoz jogaik gyakorlása.

(7) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk alapján hozott intézkedésekről, és ezeket az információkat általánosan is hozzáférhetővé teszik az általuk megválasztott legrelevánsabb nyelv(ek)en.

A (2) bekezdés esetében a Bizottság részére nyújtott tájékoztatásnak ki kell terjednie az alvállalkozói láncokban fennálló felelősségre is.

A (6) bekezdés esetében a Bizottság részére nyújtott tájékoztatásnak ki kell terjednie az alternatív nemzeti intézkedések hatékonyságára a (2) bekezdésben említett felelősségi szabályok tekintetében.

A Bizottság ezt a tájékoztatást a többi tagállam rendelkezésére bocsátja.

(8) A Bizottság szorosan nyomon követi e cikk alkalmazását.

VI. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁSI PÉNZÜGYI SZANKCIÓK ÉS/VAGY BÍRSÁGOK HATÁROKON ÁTNYÚLÓ VÉGREHAJTÁSA

13. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az egyéb uniós jogszabályokban előírt vagy előírható eszközök sérelme nélkül, a valamely tagállamban letelepedett szolgáltatóra azon okból kiszabott közigazgatási pénzügyi szankciók és/vagy bírságok határokön átnyúló végrehajtása tekintetében, hogy az említett szolgáltató nem tartotta be a munkavállalók más tagállamba történő kiküldésére vonatkozó szabályokat, alkalmazni kell a kölcsönös segítségnyújtás és kölcsönös elismerés elvét, valamint az e fejezetben előírt intézkedéseket és eljárásokat.

(2) Ezt a fejezetet alkalmazni kell továbbá az illetékes hatóságok által kiszabott, vagy közigazgatási vagy bírósági szerv által helybenhagyott, vagy adott esetben munkaügyi bíróságoktól származó azon közigazgatási pénzügyi szankciók és/vagy bírságok esetében, ideértve a díjakat és a pótdíjakat is, amelyek a 96/71/EK irányelv vagy ezen irányelv rendelkezéseinek a be nem tartásához kapcsolódnak.

Ez a fejezet nem alkalmazandó a 2005/214/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾, a 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ vagy a 2006/325/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ hatálya alá tartozó pénzbüntetések végrehajtására.

14. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

Minden tagállam az IMI-n keresztül tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy nemzeti joga alapján e fejezet alkalmazásában mely hatóság(ok) illetékes(ek). A tagállamok kijelölhetnek egy vagy több, a megkeresések adminisztratív továbbításáért és átvételéért felelős, valamint egyéb releváns hatóságokat segítő központi hatóságot, amennyiben ez az adott tagállam belső rendszerének felépítéséből adódóan szükségesnek bizonyul.

15. cikk

Általános elvek – kölcsönös segítségnyújtás és elismerés

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság a 16. és 17. cikkre is figyelemmel:

- a) behajtja a megkereső tagállam jogával és eljárásaival összhangban a valamely illetékes hatóság által kiszabott, illetve közigazgatási vagy bírósági szerv, vagy adott esetben munkaügyi bíróság által helybenhagyott azon közigazgatási szankciókat és/vagy bírságokat, amelyek nem képezik további fellebbezés tárgyát, vagy
- b) megküldi az ilyen szankciót és/vagy bírságot kiszabó határozatot.

Ezen túlmenően a megkeresett hatóság megküld minden egyéb, az ilyen szankció és/vagy bírság behajtásához kapcsolódó releváns dokumentumot, ideértve a behajtás iránti megkeresés végrehajtásának jogalapjául és jogcíméül szolgáló ítéletet vagy jogerős határozatot, amely annak hiteles másolata is lehet.

⁽¹⁾ A Tanács 2005. február 24-i 2005/214/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról (HL L 76., 2005.3.22., 16. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2000. december 22-i 44/2001/EK rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok végrehajtásáról (HL L 12., 2001.1.16., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2006. április 27-i 2006/325/EK határozata a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség és a Dán Királyság közötti megkötéséről (HL L 120., 2006.5.5., 22. o.).

(2) A megkereső hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy a közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtása, illetve az ilyen szankció és/vagy bírság kiszabásáról szóló határozat megküldése iránti megkeresés összhangban legyen az adott tagállamban hatályos törvényekkel, rendeletekkel és közigazgatási gyakorlattal.

Ilyen megkeresésre csak akkor kerülhet sor, ha a megkereső hatóság a saját állama törvényeivel, rendeleteivel és közigazgatási gyakorlatával összhangban nem tudja behajtani a szankciót és/vagy bírságot, vagy teljesíteni a megküldést.

A megkereső hatóság nem kérheti a közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtását, illetve az ilyen szankció és/vagy bírság kiszabásáról szóló határozat megküldését, ha és amíg a megkereső tagállamban vitatják vagy kifogásolják a szankciót és/vagy bírságot, valamint az annak alapját képező követelést és/vagy az annak végrehajtását a megkereső tagállamban engedélyező okiratot.

(3) A közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtása, illetve az ilyen szankció és/vagy bírság kiszabásáról szóló határozat megküldése iránt megkeresett illetékes hatóságnak az számára az e fejezettel és a 21. cikkel összhangban továbbított határozatot minden további alaki követelmény nélkül el kell ismernie, és haladéktalanul meg kell tennie minden szükséges intézkedést a határozat végrehajtására, kivéve, ha a megkeresett hatóság úgy határoz, hogy a 17. cikkben meghatározott valamely elutasítási indokra hivatkozik.

(4) A közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtása, illetve az ilyen szankció és/vagy bírság kiszabásáról szóló határozat megküldése céljából a megkeresett hatóságnak az ugyanazon, vagy – ennek hiányában – hasonló jogsértés vagy határozat esetében alkalmazandó, a megkeresett tagállamban hatályos nemzeti törvényekkel, rendeletekkel és közigazgatási gyakorlattal összhangban kell eljárnia.

A közigazgatási szankció és/vagy bírság kiszabásáról szóló határozat megkeresett hatóság általi megküldése, valamint a behajtás iránti megkeresés a megkeresett tagállam nemzeti törvényeivel, rendeleteivel és közigazgatási gyakorlatával összhangban ugyanolyan joghatással bír, mintha arra a megkereső tagállamban került volna sor.

16. cikk

Behajtás vagy értesítés iránti megkeresés

(1) A megkereső hatóság általi, közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtása iránti megkeresést és az ilyen szankcióval és/vagy bírsággal kapcsolatos határozatról szóló értesítést indokolatlan késedelem nélkül olyan egységes okirat révén kell végrehajtani, amely legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a címzett neve és ismert címe, valamint a címzett azonosítására vonatkozó minden egyéb lényeges adat vagy információ;
- b) összefoglalás a jogsértéssel kapcsolatos tényekről és körülményekről, a jogsértés jellegéről és a vonatkozó alkalmazandó szabályokról;
- c) a megkereső tagállambeli végrehajtást lehetővé tevő jogi aktus és minden egyéb, a követelés, közigazgatási szankció és/vagy bírság alapjául szolgáló releváns információ vagy dokumentum – az igazságügyi jellegű információkat és dokumentumokat is ideértve –; valamint
- d) a közigazgatási szankció és/vagy bírság elbírálásért felelős illetékes hatóság és – ha előbbivel nem azonos –, azon illetékes szerv megnevezése, címe és egyéb elérhetőségei, amelytől további információkat lehet kapni a közigazgatási szankcióról és/vagy bírságról, illetve a fizetési kötelezettséggel vagy az azt kiszabó határozattal szembeni kifogásmelés lehetőségéről.

(2) A megkeresésnek az (1) bekezdésben előírtakon kívül tartalmaznia kell az alábbiakat:

- a) határozat megküldése esetében a megküldés célja és a megküldés teljesítésére előírt határidő;
- b) behajtás iránti megkeresés esetében az ítélet vagy határozat végrehajthatóvá vagy jogerőssé válásának időpontja, a közigazgatási szankció és/vagy bírság jellegének leírása és összegének megjelölése, a végrehajtási eljárással kapcsolatos minden releváns időpont (ideértve azt is, hogy kézbesítették-e az ítéletet vagy határozatot az alperes(ek)nek, és ha igen, hogyan, és/vagy távollétében/távollétükben hozták-e meg, valamint a megkereső hatóság általi megerősítést is arra vonatkozóan, hogy a szankció és/vagy bírság nem képezi további fellebbezés tárgyát), valamint a megkeresés alapjául szolgáló követelés és annak fő elemei.

(3) A megkeresett hatóság nemzeti jogának és/vagy gyakorlatának megfelelően minden szükséges lépést megtesz a behajtás iránti megkeresésnek vagy a közigazgatási szankciót és/vagy bírságot kiszabó határozatnak és szükség esetén a vonatkozó dokumentumoknak a szolgáltatónak való mielőbbi, de legkésőbb az azok kézhezvételét követő egy hónapon belüli megküldése érdekében.

A megkeresett hatóság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a megkereső hatóságot az alábbiakról:

- a) a behajtás és megküldés iránti megkeresés alapján végrehajtott intézkedésről és arról, hogy pontosan mikor került sor a címzettnek való megküldésre;
- b) az elutasítás indokairól, amennyiben a megkeresett hatóság a 17. cikk alapján elutasítja a közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtása vagy a közigazgatási szankciót és/vagy bírságot kiszabó határozat megküldése iránti megkeresés teljesítését.

17. cikk

Az elutasítás indokai

A megkeresett hatóságok nem kötelesek eleget tenni a behajtás vagy a megküldés iránti megkeresésnek, ha a megkeresés nem tartalmazza a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkat vagy hiányos, vagy láthatóan nem felel meg az alapul szolgáló határozatnak.

Ezenkívül a megkeresett hatóságok az alábbi körülmények fennállása esetén tagadhatják meg a behajtás iránti megkeresés teljesítését:

- a) a megkeresett hatóság általi utánajárás nyomán nyilvánvalóvá válik, hogy a közigazgatási szankció és/vagy bírság behajtásához szükséges előirányzott költségek vagy források aránytalan mértékűek a behajtandó összeghez képest, vagy ezek a költségek és források jelentős nehézségeket okoznának;
- b) a pénzügyi szankció és/vagy bírság teljes összege nem éri el a 350 EUR-t vagy az ennek az összegnek megfelelő értéket;
- c) az alpereseknek a megkeresett tagállam alkotmányában lefektetett alapvető jogai és szabadságai, illetve a rájuk vonatkozó alapvető jogi elvek tiszteletben tartásának hiánya.

18. cikk

Az eljárás felfüggesztése

(1) Amennyiben a behajtási vagy a megküldési eljárás során az érintett szolgáltató vagy valamely érdekelt fél kifogást emel vagy fellebbez a közigazgatási szankcióval és/vagy bírsággal és/vagy az annak alapját képező követeléssel szemben, a szankció és/vagy bírság határokön átnyúló végrehajtására irányuló eljárást fel kell függeszteni, amíg a megkereső tagállam megfelelő illetékes szerve vagy hatósága határozatot nem hoz az ügyben.

A kifogásemelést, illetve fellebbezést a megkereső tagállam megfelelő illetékes szervéhez vagy hatóságához kell benyújtani.

A megkereső hatóság haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett hatóságot a vitatás tényéről.

(2) A megkeresett tagállamban tett végrehajtási intézkedésekkel vagy a megkeresett hatóság általi megküldés érvényességével kapcsolatos vitákat a megkeresett tagállam illetékes szervénél vagy igazságügyi hatóságánál kell rendezni, annak törvényei és rendeletei szerint.

19. cikk

Költségek

(1) Az e fejezetben említett szankciókkal és/vagy bírságokkal összefüggésben behajtott összegek a megkeresett hatóságot illetik.

A megkeresett hatóságnak tagállama saját pénznemében kell behajtania az esedékes összegeket, a saját tagállama hasonló követelések esetében alkalmazandó törvényeivel, rendeleteivel, közigazgatási eljárásaival vagy gyakorlatával összhangban.

A megkeresett hatóság szükség esetén nemzeti jogának és gyakorlatának megfelelően a szankció és/vagy bírság kiszabása napján érvényes árfolyamon átváltja a szankció és/vagy bírság összegét a megkeresett állam pénznemére.

(2) A tagállamok nem követelik egymástól az olyan költségek megtérítését, amelyek az ezen irányelv értelmében egymásnak nyújtott kölcsönös segítségnyújtás vagy az irányelv alkalmazásának okán merülnek fel.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának és az azoknak való megfelelésnek a biztosítása érdekében. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e rendelkezésekről legkésőbb 2016. június 18-ig tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az e rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról is haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

21. cikk

Belső piaci információs rendszer

(1) A tagállamok illetékes hatóságai közötti igazgatási együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás megvalósítása, melyekről a 6. cikk, a 7. cikk, a 10. cikk (3) bekezdése és a 14–18. cikk rendelkezik, az 1024/2012/EU rendelet által létrehozott belső piaci információs rendszeren (IMI) keresztül történik.

(2) A tagállamok kétoldalú megállapodásokat vagy szabályokat alkalmazhatnak az illetékes hatóságaik által a kiküldetésben lévő munkavállalókra vonatkozó, a 96/71/EK irányelv 3. cikkében említett foglalkoztatási szabályok és feltételek alkalmazását és nyomon követését illetően folytatott igazgatási együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozóan, feltéve, hogy e megállapodások, illetve szabályok nem sértik az érintett személyek és vállalkozások jogait és kötelezettségeit.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk alkalmazott kétoldalú megállapodásokról és/vagy szabályokról, és e kétoldalú megállapodások szövegét általánosan hozzáférhetővé teszik.

(3) A (2) bekezdésben említett kétoldalú megállapodásokkal vagy szabályokkal összefüggésben a tagállamok illetékes hatóságai a lehető legnagyobb mértékben az IMI-rendszert használják. Ha valamelyik érintett tagállamban az illetékes hatóság használta az IMI-t, minden további szükséges ellenőrzés esetében is lehetőség szerint használnia kell.

22. cikk

Az 1024/2012/EU rendelet módosítása

Az 1024/2012/EU rendelet melléklete a következő pontokkal egészül ki:

- „(6) Az Európai Parlament és a Tanács 1996. december 16-i 96/71/EK irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (*): 4. cikk.
- (7) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/67/EU irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (**): 6. cikk, 7. cikk, 10. cikk (3) bekezdése és a 14–18. cikk.

(*) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

(**) HL L 159., 2014.5.28., 11. o.”

23. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. június 18-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatals kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb intézkedéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

24. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság felülvizsgálja ennek az irányelvnek az alkalmazását és végrehajtását.

Legkésőbb 2019. június 18-ig a Bizottság az ezen irányelv alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, és adott esetben szükséges módosításokat vagy kiigazításokat javasol.

(2) Felülvizsgálatában a Bizottság a tagállamokkal, és adott esetben a szociális partnerekkel folytatott uniós szintű konzultációt követően, különösen az alábbiakat értékeli:

- a) a kiküldetés valódiságának megállapítására szolgáló tényszerű elemek szükségessége és megfelelősége, többek között olyan meglévő elemek módosításának vagy lehetséges új elemek meghatározásának a lehetősége, amelyeket figyelembe vesznek annak megállapítása során, hogy a vállalkozás valódi-e, és hogy a kiküldött munkavállaló a 4. cikkben említetteknek megfelelően ideiglenes jelleggel végzi-e munkáját;
- b) a kiküldetési folyamattal kapcsolatosan hozzáférhető adatok megfelelősége;
- c) a nemzeti ellenőrzési intézkedések alkalmazásának megfelelősége és helyénvalósága mindazon tapasztalatok fényében, amelyek az igazgatási együttműködési és információcsere-rendszerrel, illetve annak hatékonyságával kapcsolatban ez idő alatt összegyűltek, továbbá figyelembe véve az egységesebb, szabványosított dokumentumok kidolgozását, a munkavállalók kiküldetése terén folytatott ellenőrzések kapcsán a közös elvek, illetve normák kidolgozását és a technológiai fejlesztéseket, a 9. cikkben említetteknek megfelelően;
- d) az alkalmazandó szabályok betartásának biztosítását szolgáló, a felelősséggel kapcsolatos és/vagy végrehajtási intézkedések és a munkavállalói jogok tényleges védelme az alvállalkozói láncokban, a 12. cikkben említetteknek megfelelően;
- e) a közigazgatási szankciók és/vagy bírságok határokon átnyúló végrehajtására irányuló rendelkezések alkalmazása, különösen a rendszerrel kapcsolatos tapasztalatok és e rendszer hatékonysága fényében, a IV. fejezetben meghatározottaknak megfelelően;
- f) az IMI-vel kapcsolatos kétoldalú megállapodások vagy szabályok alkalmazása, figyelembe véve adott esetben az 1024/2012/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésében említett jelentést.
- g) a tagállamoktól vagy a Bizottságtól kért információk rendelkezésre bocsátására a 6. cikk (6) bekezdésében megállapított határidők kiigazításának lehetősége annak érdekében, hogy e határidőket csökkenteni lehessen, figyelembe véve az IMI működésében és használatában elért eredményeket.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozata a 4. cikk (3) bekezdésének g) pontjához

Az, hogy a kiküldött munkavállaló által szolgáltatásnyújtás keretében ideiglenesen betöltött állást korábbi időszakokban ugyanazzal vagy másik (kiküldött) munkavállalóval töltötték-e be, csak egyike azon lehetséges elemeknek, amelyeket kérdéses esetben a tényállási elemek összességének vizsgálatakor figyelembe lehet venni.

Pusztán az, hogy ez a figyelembe vehető tényállási elemek egyike, semmiképpen sem értelmezendő úgy, hogy tilos valamely kiküldött munkavállalónak egy másik kiküldött munkavállalóval való esetleges helyettesítése, vagy úgy, hogy ez korlátozza a helyettesítés lehetőségét; a helyettesítés különösen velejárója lehet olyan szolgáltatásoknak, amelyeket időnyelleggel, illetve ciklikus vagy ismétlődő jelleggel nyújtanak.

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 573/2014/EU HATÁROZATA

(2014. május 15.)

az állami foglalkoztatási szolgálatok (ÁFSZ-ek) közötti fokozott együttműködésről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 149. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács a 2010. június 17-i következtetéseiben elfogadta a foglalkoztatást és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégiát (a továbbiakban: az Európa 2020). Az Európai Tanács szorgalmazta valamennyi uniós eszköz és politika mozgósítását a közös célkitűzések elérésének támogatása érdekében, és magasabb szintű koordinált fellépésre kérte fel a tagállamokat. Az állami foglalkoztatási szolgálatok (ÁFSZ-ek) – különösen az ifjúsági munkanélküliség csökkentése révén – központi szerepet játszanak annak elősegítésében, hogy teljesüljön az Európa 2020 foglalkoztatottsággal kapcsolatos kiemelt célja, annak 75 %-ra emelése a 20–64 éves nők és férfiak körében 2020-ra.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a Szerződés) 45. cikke biztosítja a munkavállalók szabad mozgását az Unión belül, 46. cikke pedig intézkedéseket határoz meg ennek a szabadságnak – különösen az állami foglalkoztatási szolgálatok közötti szoros együttműködés biztosítása révén történő – megerősítésére. Az ÁFSZ-ek ezen határozat értelmében kialakított hálózata (a továbbiakban: a hálózat) a földrajzi értelemben vett mobilitás általános aspektusain túl ki kell, hogy terjedjen számos különböző célkitűzésre és kezdeményezésre is, a tagállamok között a foglalkoztatás terén folytatott együttműködés fejlesztését célzó ösztönző jellegű intézkedések révén.
- (3) E határozatnak a tagállamok közötti együttműködés ösztönzését kell céloznia az ÁFSZ-ek hatáskörébe tartozó területeken. Az állami foglalkoztatási szolgálatok vezetőinek jelenlegi európai hálózatán keresztül – amelyben az összes tagállam kész részt venni – formális keretek közé helyezi és megerősíti az ÁFSZ-ek közötti informális együttműködést. A hálózat értéke abban rejlik, illetve úgy használható ki teljes mértékben, ha az összes tagállam folyamatosan részt vesz benne. A részvételtől a hálózat titkárságát értesíteni kell.
- (4) A Szerződés 148. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Tanács a 2010/707/EU határozattal ⁽³⁾ iránymutatásokat fogadott el a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozóan, amelyeket a 2011–2013-as évekre is fenn tartottak. Az említett integrált iránymutatások útmutatást nyújtanak a tagállamok számára nemzeti

⁽¹⁾ HL C 67., 2014.3.6., 116. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 2010. október 21-i 2010/707/EU határozata a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról (HL L 308., 2010.11.24., 46. o.).

reformprogramjaik meghatározását és a reformok végrehajtását illetően. Az említett cikk értelmében a Tanács által a tagállamok számára megfogalmazott országspecifikus ajánlásokhoz az integrált iránymutatások szolgálnak alapul. Az utóbbi években az ajánlások között az ÁFSZ-ek működésére és kapacitásaira, valamint a tagállamok aktív munkaerő-piaci politikáinak hatékonyságára vonatkozó konkrét ajánlások is szerepeltek.

- (5) Hasznos lenne, ha az országspecifikus ajánlások még szilárdabb alapokra támaszkodhatnának egyrészt azáltal, ha nagyobb mértékben épülnének adatokra, másrészt a szakpolitikák végrehajtásának sikerére vonatkozó visszajelzések, valamint a tagállamok ÁFSZ-ei közötti együttműködés segítségével. Ennek érdekében a hálózatnak konkrét kezdeményezéseket kell végrehajtania, mint például a tényeken alapuló közös teljesítményértékelési rendszerek és az ezekkel összehangolt kölcsönös tanulási tevékenységek kialakítása, a hálózat tagjai közötti kölcsönös segítségnyújtás, valamint az ÁFSZ-ek korszerűsítését szolgáló stratégiai intézkedések végrehajtása. A hálózat és annak tagjai birtokában levő konkrét ismereteket ezenfelül – az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) kérésére – fel kell használni a foglalkoztatási politikák kialakításához szükséges tényadatok forrásként is.
- (6) Az ÁFSZ-ek közötti fokozottabb és célzottabb együttműködésnek a legjobb gyakorlat hatékonyabb megosztását kell eredményeznie. A hálózatnak a teljesítményértékelés és a kölcsönös tanulási tevékenységek alapján tett megállapításokat olyan módon kell összekapcsolnia, hogy szisztematikus, dinamikus és integrált összehasonlító ismeretszerzés (benchlearning) folyamata alakulhasson ki.
- (7) A hálózatnak a Szerződés 150. cikke alapján szoros együttműködést kell folytatnia az EMCO-val, továbbá az ÁFSZ-ek által végrehajtott szakpolitikákra vonatkozó tényadatok szolgáltatásával, illetve jelentések biztosításával hozzá kell járulnia az EMCO munkájához. A hálózat irányából mindezeket az információkat az Európai Parlament számára a titkárságon keresztül, a Tanács számára pedig az EMCO-n keresztül kell eljuttatni, módosítás nélkül, az esetleges megjegyzésekkel együtt. A szakpolitikai döntéshozóknak a foglalkoztatáspolitikák értékelése és tervezése terén uniós és nemzeti szinten egyaránt segítségére lehet a hálózatnak a foglalkoztatáspolitikák végrehajtásához kötődő szempontokkal kapcsolatos együttes tudása és az ÁFSZ-ek összehasonlító elemzése.
- (8) A hálózatnak az ÁFSZ-ek hatáskörébe tartozó területeken segítenie kell a foglalkoztatás terén tett szakpolitikai kezdeményezések, így többek között az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlás⁽¹⁾ végrehajtását. A hálózatnak támogatnia kell a készségkereslet és a készségkínálat jobb összehangolását, a tisztességes és fennartható munkát, az önkéntes munkaerő-piaci mobilitás fokozását és az oktatásból és képzésből a munkaerőpiacra való átmenet elősegítését célzó kezdeményezéseket is, többek között a pályaorientáció biztosításának támogatása és a készségek és képesítések fokozottabb átláthatósága révén. A hálózatnak tevékenységei keretében foglalkoznia kell az aktív munkaerő-piaci politikák értékelésével is, figyelmet fordítva a kiszolgáltatott társadalmi csoportokat célzó és a társadalmi kirekesztődést kezelő szakpolitikákra is.
- (9) A hálózatnak erősítenie kell a tagjai közötti együttműködést, továbbá ki kell alakítania az információknak és a legjobb gyakorlatoknak az ÁFSZ-ek hatáskörébe tartozó területeken történő cseréjére, az összehasonlító elemzésre és tanácsadásra, valamint a foglalkoztatási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos innovatív módszerek terjesztésére szolgáló közös kezdeményezéseket. A hálózat létrehozásával lehetővé válik valamennyi ÁFSZ inkluzív, tényekkel alátámasztott és teljesítmény-orientált összehasonlítása, és ezen keresztül a legjobb gyakorlatok azonosítása az ÁFSZ-szolgáltatások területein. Az eredményeknek meg kell könnyíteniük a hálózat tagjainak feladatkörébe tartozó foglalkoztatási szolgáltatások jobb megtervezését és nyújtását. A hálózat által végrehajtott kezdeményezéseknek fokozniuk kell az ÁFSZ-ek működésének hatékonyságát, és lehetővé kell tenniük a közkiadások hatékonyságának javítását. A hálózatnak együtt kell működnie más foglalkoztatási szolgáltatókkal is.
- (10) A hálózatnak éves munkaprogramjában meg kell határoznia az ÁFSZ-ek teljesítményértékelésének és a kapcsolódó kölcsönös tanulási folyamatnak a technikai részleteit, így különösen az összehasonlító ismeretszerzés módszertanát az e határozat mellékletében foglalt, az ÁFSZ-ek teljesítményének értékeléséhez használt teljesítményértékelési mutatók alapján, továbbá a kontextus-változókat, az adatszolgáltatási követelményeket, valamint az integrált kölcsönös tanulási program tanulási eszközeit. A teljesítményértékelés területeit e határozatban kell meghatározni. Annak eldöntésében, hogy egyéb területeken további összehasonlító ismeretszerzési folyamatokban önkéntes alapon részt vesznek-e, továbbra is a tagállamok illetékesek.
- (11) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a teljesítményértékelési mutatókról szóló melléklet módosítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az

⁽¹⁾ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői – és mindenekelőtt ÁFSZ-szakértői – szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak egyidejűleg, a megfelelő időben és módon el kell juttatnia a vonatkozó dokumentumokat az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

- (12) Mivel egyrészt az ÁFSZ-modellek és -feladatok eltérnek egymástól, másrészt a szolgáltatások nyújtásának formái is változatosak, a tagállamok maguk nevezhetnek ki egy-egy tagot és pótagot saját ÁFSZ-ük felső vezetéséből a hálózat Irányító Testületébe (a továbbiakban: az Irányító Testület). A kinevezett tagnak, illetve póttagnak adott esetben az érintett tagállam többi ÁFSZ-ét is képviselnie kell az Irányító Testületben. Amennyiben alkotmányos okokból nincs arra mód, hogy valamely tagállam csak egy ÁFSZ-t nevezzen ki, meg kell állapítani, melyek az érintett ÁFSZ-ek, ezek számát illetően a minimumra törekedve, és nem változtatva azon a szabályon, hogy egy tagállam egy szavazattal rendelkezik az Irányító Testületben. Az Irányító Testület tagjainak mindent meg kell tenniük, hogy biztosítsák a helyi és regionális hatóságok véleményének és tapasztalatainak a hálózat tevékenységeibe való beépítését, valamint hogy teljes körűen tájékoztassák e helyi és regionális hatóságokat az említett tevékenységekről. Az Irányító Testület tagjai hatáskörének ki kell terjednie az ÁFSZ-eik nevében történő döntéshozatalra is. Annak érdekében, hogy valamennyi ÁFSZ aktívan részt vehessen a hálózatban, a tevékenységekben való részvételre minden szinten lehetőséget kell biztosítani az ÁFSZ-ek számára.
- (13) Annak érdekében, hogy az ÁFSZ-ek közös feladatai szorosan igazodjanak a tényleges munkaerő-piaci helyzethez, a hálózatnak a legfrissebb NUTS 3 szintű számadatokkal kell rendelkeznie a munkanélküliségre vonatkozóan.
- (14) A hálózatnak fel kell használnia az ÁFSZ vezetői európai hálózatának jelenlegi – a Bizottság részéről 1997 óta támogatott – informális tanácsadói csoportjának a tapasztalatait, és a szóban forgó tanácsadói csoport helyébe kell lépnie, amely véleményének figyelembevételére e határozatban is sor került. Az említett tanácsadói csoport által az „ÁFSZ-stratégia 2020” című tanulmányban megjelölt legfontosabb cselekvési területeknek hozzá kell járulniuk az ÁFSZ-ek megújulásához és megerősödéséhez.
- (15) A hálózatnak kölcsönös segítséget kell biztosítania tagjai számára, és az együttműködés fokozásával – különös tekintettel a tapasztalatcserére, tanulmányutakra és személyzeti csereprogramokra – segítenie kell a tagjait abban, hogy kölcsönösen támogassák egymást szervezeti struktúrájuk és a szolgáltatások nyújtásának megújításában.
- (16) A hálózatot és annak kezdeményezéseit az Európai Parlament és a Tanács által kijelölt előirányzatokon belül, az 1296/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott, a „foglalkoztatás és társadalmi innováció” európai uniós program PROGRESS/foglalkoztatási szakaszán keresztül kell finanszírozni.
- (17) A hálózat által kidolgozott, illetve a kölcsönös tanulási tevékenységek során meghatározott, majd az egyes ÁFSZ-eken belül végrehajtott projektek céljára az Európai Szociális Alapból (ESZA), a Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA), valamint a Horizont 2020 programból, az 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott, uniós kutatási és innovációs keretprogramból (2014–2020) kell biztosítani a támogatást a tagállamok számára ⁽²⁾.
- (18) A hálózatnak gondoskodnia kell arról, hogy kiegészítse, ne pedig felváltsa vagy megkettőzze a Szerződés IX. címe szerinti európai foglalkoztatási stratégia keretében folytatott tevékenységeket, különösen az EMCO tevékenységeit, illetve eszközeit, így például a közös értékelési keretet és a kölcsönös tanulási programot. Ezenfelül a szinergiák kialakítása érdekében a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a hálózat titkársága szorosan együttműködjön az EMCO titkárságával.
- (19) Ez a határozat tiszteltetben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a Charta) által elismert elveket. Ez a határozat törekszik továbbá az ingyenes munkaközvetítői szolgáltatáshoz való jog tiszteltben tartásának biztosítására, valamint a Charta 29. cikke alkalmazásának előmozdítására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1296/2013/EU rendelete az Európai Unió foglalkoztatás és társadalmi innováció programjáról és a foglalkoztatási és társadalmi befogadási célú európai Progress mikrofinanszírozási eszköz létrehozásáról szóló 283/2010/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról (HL L 347., 2013.12.20., 238. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1291/2013/EU rendelete a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 104. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A hálózat létrehozása

Létrejön az Állami Foglalkoztatási Szolgálatok (ÁFSZ-ek) egész Unióra kiterjedő hálózata (a továbbiakban: a hálózat) a 2014. június 17-től a 2020. december 31-ig tartó időszakra. A hálózat a 4. cikkben meghatározott kezdeményezéseket hajtja végre.

A hálózatot az alábbiak alkotják:

- a) a tagállamok által kijelölt ÁFSZ-ek;
- b) a Bizottság.

Az EMCO megfigyelői státussal rendelkezik.

A nemzeti szint alatti hatáskörrel rendelkező autonóm ÁFSZ-eket működtető tagállamok biztosítják az ilyen ÁFSZ-ek megfelelő képviselését a hálózat konkrét kezdeményezéseiben.

2. cikk

Az összehasonlító ismeretszerzés fogalom meghatározása

E határozat, valamint a hálózat munkája alkalmazásában „összehasonlító ismeretszerzés (benchlearning)”: a teljesítményértékelési és a kölcsönös tanulási tevékenységek szisztematikus és integrált összekapcsolásának folyamata, amely a jó teljesítmények mutatóalapú teljesítményértékelési rendszerek segítségével – többek között adatgyűjtés, adatvalidálás, adatkonszolidálás és -felmérések/-értékelések révén, a megfelelő módszertan alkalmazásával – való azonosításából, valamint a megállapítások bizonyos kézzelfogható és tényeken alapuló kölcsönös tanulási tevékenységek – például a bevált vagy a legjobb gyakorlat modellezése – céljára való felhasználásából áll.

3. cikk

Célok

E határozat célja a hálózat révén ösztönözni a tagállamok közötti együttműködést a foglalkoztatás terén az ÁFSZ-ek hatáskörébe tartozó területeken, az Európa 2020 megvalósításához és a megfelelő uniós szakpolitikák végrehajtásához való hozzájárulás érdekében, és ezen keresztül támogatni az alábbiakat:

- a) a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévő, magas munkanélküliségi ráta jellemezte társadalmi csoportok, és köztük is különösen az idősebb munkavállalók és a foglalkoztatásban, oktatásban vagy képzésben részt nem vevő fiatalok (NEET-fiatalok);
- b) tisztességes és fenntartható munka;
- c) a munkaerőpiacok működésének javítása az EU-ban;
- d) a szakképzett munkaerő hiányának azonosítása, információk nyújtása a hiány mértékéről és helyéről, továbbá az álláskeresői készségeinek a munkaadók igényeivel való jobb összehangolása;
- e) a munkaerőpiacok jobb integrációja;
- f) tisztességes alapon megvalósuló fokozott önkéntes földrajzi és foglalkoztatási célú mobilitás a konkrét munkaerő-piaci igények kielégítése érdekében;
- g) a munkaerőpiacról kiszorultak integrációja a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelem keretében;
- h) az aktív munkaerő-piaci kezdeményezések felmérése és értékelése, valamint azok hatékony és eredményes végrehajtása.

4. cikk

A hálózat kezdeményezései

(1) Az ÁFSZ-ek feladatkörébe tartozó területeken a hálózatnak mindenekelőtt az alábbi kezdeményezéseket kell végrehajtania:

- a) az Unió egészére kiterjedő, tényeken alapuló összehasonlító ismeretszerzési rendszer kifejlesztése és megvalósítása az ÁFSZ-ek között, a következő területeken folytatott tevékenységük megfelelő módszerekkel való összehasonlítása céljából:
 - i. hozzájárulás a munkanélküliség csökkentéséhez valamennyi korcsoport és a kiszolgáltatott csoportok viszonylatában;
 - ii. hozzájárulás a munkanélküliség és inaktivitás időtartamának csökkentéséhez a hosszú távú és a strukturális munkanélküliség, valamint a társadalmi kirekesztődés problémájának kezelése céljából;

- iii. a betöltetlen álláshelyek betöltése (többek között önkéntes munkaerő-mobilitás révén);
- iv. az ügyfelek elégedettsége az ÁFSZ-ek szolgáltatásaival;
- b) a hálózat tagjai közötti együttműködés, továbbá információk, tapasztalatok és munkatársak cseréje révén kölcsönös segítség biztosítása, akár az egyes kollégák közötti, akár csoportos tevékenységek formájában, beleértve a Tanács által az ÁFSZ-ekkel kapcsolatban kiadott országspecifikus ajánlások végrehajtásában az érintett tagállam vagy ÁFSZ kérésére nyújtott támogatást;
- c) hozzájárulás az ÁFSZ-ek korszerűsítéséhez és megerősítéséhez a legfontosabb területeken, összhangban az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális céljaival;
- d) jelentések készítése az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérelmére, vagy saját kezdeményezés alapján;
- e) hozzájárulás a releváns szakpolitikai kezdeményezések végrehajtásához;
- f) a hálózat munkamódszereire, elérendő eredményeire, illetve az összehasonlító ismeretszerzés bevezetésével kapcsolatos részletekre kiterjedő éves munkaprogramjának elfogadása és alkalmazása;
- g) a NEET-fiatalok azonosításával, valamint azon kezdeményezések kidolgozásával kapcsolatos helyes gyakorlat népszerűsítése és megosztása, amelyek célja annak biztosítása, hogy e fiatalok megszerezzék a munkaerőpiacra való belépéshez és a piacon maradáshoz szükséges készségeket.

Az első albekezdés a) pontjában meghatározott kezdeményezés tekintetében a teljesítményértékeléshez a mellékletben meghatározott mutatókat kell felhasználni. A hálózat az adatok, ismeretek és gyakorlatok terjesztése révén is aktívan közreműködik az említett tevékenységek végrehajtásában. Annak eldöntésében, hogy az a) pont i)–iv) alpontjaiban felsoroltaktól eltérő egyéb területeken további összehasonlító ismeretszerzési folyamatokban önkéntes alapon részt vesznek-e, továbbra is a tagállamok illetékesek.

(2) A hálózat jelentéstételi mechanizmust hoz létre az (1) bekezdésben felsorolt kezdeményezésekhez kapcsolódóan. Az említett mechanizmus alkalmazásával összefüggésben a hálózat tagjai évente jelentést nyújtanak be az Irányító Testületnek.

5. cikk

Együttműködés

A hálózat együttműködést kezdeményez a kapcsolódó munkaerő-piaci érdekeltekkel, köztük más foglalkoztatási szolgáltatókkal, valamint adott esetben a szociális partnerekkel, a munkanélküliek vagy a veszélyeztetett csoportok érdekképviselői szervezeteivel, a foglalkoztatás területén működő nem kormányzati szervezetekkel, a regionális és helyi hatóságokkal, az Európai Pályaorientációs Szakpolitikai Hálózattal, valamint a magánkézben lévő foglalkoztatási szolgáltatókkal is azáltal, hogy bevonja őket a hálózat releváns tevékenységei és ülései kapcsán, és információ-, illetve adatcserét folytat velük.

6. cikk

A hálózat működése

(1) A hálózat irányítását Irányító Testület végzi. A tagállamok az Irányító Testületbe saját ÁFSZ-ük felső vezetéséből egy tagot és egy póttagot neveznek ki. A Bizottság szintén egy tagot és egy póttagot nevez ki az Irányító Testületbe. Az Irányító Testület rendes tagjainak feladatait szükség esetén a póttagoknak kell ellátniuk.

Az EMCO saját tagjai közül és saját eljárási szabályzatának megfelelően egy megfigyelői státusszal rendelkező képviselőt nevez ki az Irányító Testület ülésein való részvétel céljából, annak zárt ülései kivételével. Az Irányító Testület tagállamonként egy tag és a Bizottság egy tagja részvételével zárt ülést is tarthat, kivéve az éves munkaprogramot érintő napirendi pontokat. A zárt ülések igénybevételére vonatkozó további részletes szabályokat az Irányító Testület eljárási szabályzatában kell meghatározni.

(2) Az Irányító Testület az ÁFSZ-ekből kinevezett tagok közül kinevezi az elnökét és két alelnökét. A hálózatot az elnök képviseli. Az elnököt szükség esetén valamelyik alelnök helyettesíti.

(3) Az Irányító Testület egyhangú határozattal fogadja el az eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat meghatározza többek között az Irányító Testület határozathozatali eljárásait, valamint az Irányító Testület elnökének és alelnökeinek kinevezésével és hivatali idejével kapcsolatos rendelkezéseket.

- (4) Az Irányító Testületnek többségi döntéssel kell elfogadnia az alábbiakat:
- a) a hálózat éves munkaprogramja, ideértve a munkacsoportok felállítását és a hálózat ülésein való nyelvhasználat szabályait is;
 - b) a teljesítményértékelési és kölcsönös tanulási tevékenységek – a hálózat éves munkaprogramja részeként történő – megvalósításának technikai kerete, ideértve az összehasonlító ismeretszerzés módszertanát az e határozat mellékletében foglalt, az ÁFSZ-ek teljesítményének értékeléséhez használt teljesítményértékelési mutatók alapján, a kontextusváltozókat, az adatszolgáltatási követelményeket, valamint az integrált kölcsönös tanulási program tanulási eszközeit;
 - c) a hálózat éves jelentése. A jelentést meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és közzé kell tenni.
- (5) Az Irányító Testület munkáját egy, a Bizottság által biztosított és a Bizottságon belül működő titkárságnak kell segítenie. A titkárságnak az elnökkel és az alelnökökkel együttműködésben elő kell készítenie az Irányító Testület üléseit, valamint el kell készítenie a hálózat éves munkaprogramját és éves jelentését. A titkárságnak szorosan együtt kell működnie az EMCO titkárságával.

7. cikk

Az ösztönző jellegű intézkedéshez nyújtott pénzügyi támogatás

Az e határozat végrehajtásához szükséges alapvető forrásokat a „foglalkoztatás és társadalmi innováció PROGRESS/foglalkoztatás európai programja” keretén belül kell megállapítani, éves előirányzatait pedig a pénzügyi keret korlátain belül a költségvetési hatóságnak kell engedélyeznie.

8. cikk

A teljesítményértékelési mutatókról szóló melléklet módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a teljesítményértékelési mutatókat meghatározó melléklet módosítására vonatkozóan.

9. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A 8. cikkben említett, a Bizottság részére adott felhatalmazás a 2014. június 17-től 2020. december 31-ig tartó időszakra szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 8. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2017. június 18-ig jelentést nyújt be e határozat végrehajtásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. A jelentésnek ki kell terjednie többek között annak értékelésére, hogy a hálózat milyen mértékben segítette elő a 3. cikkben meghatározott célok megvalósulását, valamint hogy teljesítette-e kitűzött feladatait. Ezenfelül értékelnie kell, hogy a hálózat hogyan alakította ki, illetve valósította meg a teljesítményértékelést a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának i.-iv. alpontjában említett területeken.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

12. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉSI MUTATÓK

- A. A 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának i)–iv) alpontjában említett területekre vonatkozó mennyiségi mutatók:
1. Hozzájárulás a munkanélküliség csökkentéséhez, minden korcsoport és a veszélyeztetett csoportok viszonylatában:
 - a) átmenet a munkanélküliségből a foglalkoztatásba korcsoportonként, nemenként és képesítési szintenként, a nyilvántartott álláskeresők állományarányában;
 - b) az álláskeresőkről vezetett ÁFSZ-nyilvántartásból kikerülő személyek száma a nyilvántartott álláskeresők arányában.
 2. Hozzájárulás a munkanélküliség időtartamának és az inaktivitásnak a csökkentéséhez, a hosszú távú és a strukturális munkanélküliség, valamint a társadalmi kirekesztődés orvoslása céljából:
 - a) átmenet a foglalkoztatásba, pl. a munkanélkülivé válástól számított 6 vagy 12 hónapon belül, korcsoportonként, nemenként és képesítési szintenként, az ÁFSZ nyilvántartása szerinti foglalkoztatásba átlépők összetétszáma arányában;
 - b) az ÁFSZ-nyilvántartásba kerültek összességén belül az ÁFSZ-nyilvántartásba került korábban inaktív személyek százalékos aránya, korcsoportonként és nemenként.
 3. Álláshelyek betöltése (önkéntes munkaerő-mobilitás révén is):
 - a) betöltött álláshelyek száma;
 - b) válaszok arra az Eurostat munkaerő-felmérése keretében feltett kérdésre, hogy hozzájárult-e az ÁFSZ a válaszadó jelenlegi álláshelyének a megtalálásához.
 4. Az ügyfelek elégedettsége az ÁFSZ-szolgáltatásokkal:
 - a) az álláskeresők elégedettsége általában;
 - b) a munkaadók elégedettsége általában.
- B. A 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának i)–iv) alpontjában említett területekre vonatkozóan a teljesítménykatalizátorok belső/külső minőségi felmérése révén vizsgált teljesítményértékelési területek:
1. stratégiai teljesítményirányítás;
 2. az operatív folyamatok megtervezése, például: az álláskeresők eredményes orientálása és profiljuk hatékony meghatározása, valamint az aktív munkaerő-piaci eszközök igényre szabott felhasználása;
 3. fenntartható aktiválás és az átmenetek fenntartható kezelése;
 4. kapcsolattartás a munkaadókkal;
 5. az ÁFSZ-szolgáltatások tényleges kidolgozása és végrehajtása;
 6. az érdekeltekkel kialakított partnerségek eredményes irányítása;
 7. az ÁFSZ-erőforrások elosztása.
-

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Török Köztársaság között létrejött, a Török Köztársaságnak a Kábítószer- és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjában történő részvételéről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Török Köztársaság között létrejött, a Török Köztársaságnak a Kábítószer- és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjában történő részvételéről szóló megállapodás ⁽¹⁾ 2014. június 1-jén lép hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 10. cikke szerinti eljárást 2014. május 2-ig lefolytatták.

⁽¹⁾ HL L 323., 2007.12.8., 24. o.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 574/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. február 21.)

a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet III. mellékletének az építési termékekre vonatkozó teljesítménynyilatkozat elkészítése során használt minta tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 60. cikke e) pontjára,

mivel:

- (1) A 305/2011/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a gyártókat, hogy az építési termékek forgalomba hozatalakor nyilatkozatot állítsanak ki a termék teljesítményéről, amennyiben az harmonizált szabvány által szabályozott építési termék, vagy megfelel egy, a termék vonatkozásában kiadott európai műszaki értékelésnek. A 305/2011/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében a nyilatkozatot az említett rendelet III. mellékletében szereplő mintát használva kell elkészíteni.
- (2) A 305/2011/EU rendelet 60. cikke e) pontjának megfelelően a Bizottság felhatalmazással rendelkezik a 305/2011/EU rendelet III. mellékletének a műszaki fejlődést figyelembe vevő kiigazítására.
- (3) A 305/2011/EU rendelet III. mellékletében szereplő mintát ki kell igazítani a műszaki fejlődés figyelembevételével, a különböző építési termékek és a gyártók esetében szükséges rugalmasság lehetővé tétele, valamint a teljesítménynyilatkozat egyszerűsítése érdekében.
- (4) Ezen túlmenően a III. melléklet végrehajtásának gyakorlati tapasztalata azt mutatja, hogy a gyártóknak további utasításokra van szükségük az építési termékekre vonatkozó teljesítménynyilatkozatoknak a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő elkészítéséhez. Ilyen utasítások biztosítanak a III. melléklet harmonizált és helyes alkalmazását is.
- (5) A gyártó számára a teljesítménynyilatkozat készítése tekintetében bizonyos rugalmasságot kell biztosítani, amennyiben a gyártó egyértelmű és következetes módon megadja a 305/2011/EU rendelet 6. cikkében előírt alapvető információkat.
- (6) A teljesítménynyilatkozatban szereplő terméknek teljesítményszintjei vagy -osztályai tekintetében történő egyértelmű azonosítása érdekében a gyártónak a 305/2011/EU rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi azonosító kód révén minden egyes termék esetében meg kell adnia az adott terméktípust és a teljesítményszinteket vagy -osztályokat.
- (7) A 305/2011/EU rendelet 11. cikke (4) bekezdésének a célja az építési termékek azonosításának és nyomon követhetőségének a típus-, tétel- vagy sorozatszám gyártó általi feltüntetésével történő lehetővé tétele. Ez a cél nem a teljesítménynyilatkozattal valósul meg, amelyet ezért az abban meghatározott terméktípusnak megfelelő valamennyi termék esetében használni kell. Ezért nem kell előírni a 11. cikk (4) bekezdésében kért információk a teljesítménynyilatkozatban történő feltüntetését.

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

- (8) A bejelentett szervek megfelelő azonosítása esetén a tanúsítások, vizsgálatok, számítások vagy kiadott értékelő jelentések felsorolása megterhelő és időigényes lehet, a teljesítményértékelésben szereplő termék felhasználói számára azonban nem nyújt valódi hozzáadott értéket. A gyártó ezért nem kötelezhető arra, hogy e felsorolásokat a teljesítménynyilatkozatban feltüntesse.
- (9) A teljes európai építőipari ágazat hatékonyságának és versenyképességének fokozása érdekében minél hamarabb lehetővé kell tenni, hogy a teljesítménynyilatkozatokat kiállító gyártók, ha úgy kívánják, élhessenek a nyilatkozatok kiállítását megkönnyítő egyszerűsítés és utasítások nyújtotta előnyökkel,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 305/2011/EU rendelet III. mellékletének helyébe e rendelet melléklete lép.

2. cikk

Az e rendelet hatálybalépését megelőzően kibocsátott, a 305/2011/EU rendelet 6. cikkének és III. mellékletének megfelelő teljesítménynyilatkozatok a rendeletnek megfelelőnek tekintendők.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. február 21-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

„III. MELLÉKLET

TELJESÍTMÉNYNYILATKOZAT

Száma:

1. A terméktípus egyedi azonosító kódja:
2. Felhasználás célja(i):
.....
3. Gyártó:
.....
4. A meghatalmazott képviselő:
.....
5. Az AVCP-rendszer(ek):
- 6a. Harmonizált szabvány:
.....
Bejelentett szerv(ek):
.....
- 6b. Az európai értékelési dokumentum:
.....
Európai műszaki értékelés:
.....
A műszaki értékelést végző szerv:
Bejelentett szerv(ek):
7. A nyilatkozatban szereplő teljesítmény(ek):
.....
8. Megfelelő műszaki dokumentáció és/vagy egyedi műszaki dokumentáció:
.....

A fent azonosított termék teljesítménye megfelel a bejelentett teljesítmény(ek)nek. A 305/2011/EU rendeletnek megfelelően e teljesítménynyilatkozat kiadásáért kizárólag a fent meghatározott gyártó a felelős.

A gyártó nevében és részéről aláíró személy:

[név]

[hely] helységben [kibocsátás dátuma] -án/én

[aláírás]

A teljesítménynyilatkozatok kiállítására vonatkozó rendelkezések**1. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

Az alábbi útmutatás célja, hogy segítse a gyártókat a teljesítménynyilatkozat 305/2011/EU rendelet szerint történő kiállításában, az e mellékletben szereplő mintát (a továbbiakban: minta) követve.

Az utasítások nem részei a gyártók által kiadandó teljesítménynyilatkozatoknak és azok nem csatolandók e teljesítménynyilatkozatokhoz.

A teljesítménynyilatkozatok kiállításakor a gyártó feladata:

1. a minta szögletes zárójelbe nem helyezett szövegeinek és címsorainak újbóli megadása;
2. az üresen hagyott helyek és a szögletes zárójelek felváltása a szükséges információ beszúrásával.

A gyártók a teljesítménynyilatkozatba belefoglalhatják az arra a honlapra való hivatkozást, ahol a teljesítménynyilatkozat másolatát a 305/2011/EU rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően közzétették. Ezt a 8. pont után lehet beilleszteni, vagy pedig bármely olyan helyre, ahol nem befolyásolja a kötelező információk olvashatóságát és egyértelműségét.

2. RUGALMASSÁG

Feltéve, hogy a teljesítménynyilatkozat kiállításához a 305/2011/EU rendelet 6. cikkében előírt kötelező információk egyértelmű, teljes és következetes módon vannak megadva, megengedett:

1. a mintától eltérő forma használata;
2. a minta pontjainak összevonása, azok együttes bemutatása révén;
3. a minta pontjainak eltérő sorrendben való bemutatása, vagy egy vagy több táblázat használata;
4. a minta egyes olyan pontjainak elhagyása, amelyek azon termék vonatkozásában nem relevánsak, amelyre a teljesítménynyilatkozatot kiállították. Ez mindenekelőtt azért indokolt, mert a teljesítménynyilatkozat mindig vagy a harmonizált szabvány, vagy pedig a termékre kiadott európai műszaki értékelés alapján készül, tehát a másik alternatíva nem releváns. Ezek az elhagyott szövegrészek érinthetik a meghatalmazott képviselővel vagy a megfelelő műszaki dokumentáció és az egyedi műszaki dokumentáció használatával kapcsolatos pontokat is;
5. a pontok számozás nélkül történő bemutatása.

Ha egy gyártó egy terméktípus különféle változatait lefedő teljesítménynyilatkozatot kíván kiadni, minden termékvariáció esetében legalább a következő elemek külön történő és egyértelmű felsorolása szükséges: a teljesítménynyilatkozat száma, az 1. pontban meghatározott azonosító kód és a 7. pontban szereplő, nyilatkozatban rögzített teljesítmény(ek).

3. UTASÍTÁSOK A FORMANYOMTATVÁNY KITÖLTÉSÉHEZ

A minta pontja	Utasítás
A teljesítménynyilatkozat száma	Ez a teljesítménynyilatkozatnak a 305/2011/EU rendelet 9. cikke (2) bekezdésében említett hivatkozási száma. A számot a gyártó határozhatja meg. Ez a szám megegyezhet a terméktípusnak a minta 1. pontjában meghatározott egyedi azonosító kódjával.

A minta pontja	Utasítás
1. pont	A 305/2011/EU rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett terméktípus egyedi azonosító kódja. A 305/2011/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében a CE jelölést követő, a gyártó által meghatározott egyedi azonosító kód a terméktípushoz, ennek következtében pedig az építési termékek teljesítményszintjeihez vagy -osztályaihoz kapcsolódik, az azok vonatkozásában készített teljesítménynyilatkozatban jelzetteknek megfelelően. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni, hogy az építési termékek vevői, különösen a végfelhasználók egyértelműen azonosítani tudják az adott termék teljesítményszintjeit vagy -osztályait. Ezért minden építési termék esetében, amelynek vonatkozásában teljesítménynyilatkozat készült, a gyártónak az egyedi azonosító kód révén – amely így a 305/2011/EU rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett hivatkozásként működik – meg kell adnia az adott terméktípust és a teljesítményszinteket vagy -osztályokat.
2. pont	Az építési termék gyártó által meghatározott rendeltetésének vagy rendeltetéseinek felsorolása az alkalmazandó harmonizált műszaki előírásoknak megfelelően.
3. pont	A 305/2011/EU rendelet 11. cikke (5) bekezdésének megfelelően a gyártók feltüntetett neve, bejegyzett kereskedelmi neve vagy bejegyzett védjegye és értesítési címe.
4. pont	Ezt a pontot csak akkor kell felvenni és kitölteni, ha meghatalmazott képviselőt jelöltek ki. Ebben az esetben a 305/2011/EU rendelet 12. cikke (2) bekezdésében meghatározott feladatok ellátására kijelölt meghatalmazott képviselő nevét és értesítési címét kell megadni.
5. pont	Az építési termékeknek a 305/2011/EU rendelet V. mellékletében előírt, a teljesítmény állandóságának értékelésére és ellenőrzésére szolgáló rendszere(i) számának megadása. Amennyiben több rendszer van, mindegyikről nyilatkozni kell.
6a. és 6b. pont	Mivel a gyártó vagy a harmonizált szabványon alapuló vagy pedig a termékre kiadott európai műszaki értékelésen alapuló teljesítménynyilatkozatot állíthat ki, ez a két különböző, a 6a. és a 6b. pontban bemutatott eset alternatívaként kezelendő, amelyek közül csak egyiket lehet a teljesítménynyilatkozatban alkalmazni és kitölteni. A 6a. ponthoz tartozó esetben, amikor a teljesítmény harmonizált szabványon alapul, az alábbiakat kell megadni: a) a harmonizált szabvány hivatkozási száma és kibocsátásának dátuma (keltezéssel ellátott hivatkozás); valamint b) a bejelentett szerv(ek) azonosító száma. A bejelentett szerv(ek) nevének megadásakor lényeges, hogy a név az eredeti nyelven, más nyelvre való fordítás nélkül legyen megadva. A 6b. pont esetében, amikor a teljesítménynyilatkozat a termékre kiadott európai műszaki értékelésen alapul, az alábbiakat kell megadni: a) az európai értékelési dokumentum száma és kibocsátásának dátuma; b) az európai műszaki értékelés száma és kibocsátásának dátuma; c) a műszaki értékelést végző szerv neve; valamint d) a bejelentett szerv(ek) azonosító száma.

A minta pontja	Utasítás
7. pont	E pont értelmében a teljesítménynyilatkozatban fel kell tüntetni az alábbiakat: a) a 2. pontban feltüntetett egy vagy több rendeltetés vonatkozásában a szóban forgó harmonizált műszaki előírások szerinti alapvető jellemzők felsorolása; valamint b) minden alapvető jellemző esetében a nyilatkozatban rögzített teljesítményszintek vagy -osztályok szerint, vagy leírás útján, e jellemzőhöz kapcsolódóan, vagy olyan jellemzők tekintetében, amelyekre nincs nyilatkozat, az NPD (No Performance Determined – nincs meghatározott teljesítmény) betűk által. Ebben a pontban egy olyan táblázatot is lehet használni, amely minden lényeges termékjellemző vonatkozásában bemutatja a harmonizált műszaki előírások és a teljesítményállandóság értékelésére és ellenőrzésére szolgáló rendszerek közötti kapcsolatokat, valamint minden lényeges termékjellemzővel kapcsolatos teljesítményt. A teljesítményről világos és egyértelmű módon kell nyilatkozni. A teljesítményt ezért nem lehet a teljesítménynyilatkozatban kizárólag a vevők által alkalmazandó számítási képlet megadásával meghatározni. Továbbá a teljesítménynyilatkozatban a referenciadokumentumokban bemutatott teljesítményszinteket és -osztályokat kell bemutatni, amelyeket azonban nem lehet egyedül a teljesítménynyilatkozatban e dokumentumokhoz megadott hivatkozásokkal kifejezni. Különösen azonban az építési termékek szerkezeti viselkedése fejezhető ki a megfelelő gyártási dokumentációk vagy a szerkezeti tervezési számításokra való utalás révén. Ebben az esetben a vonatkozó dokumentumokat a teljesítménynyilatkozathoz kell csatolni.
8. pont	Ezt a pontot a teljesítménynyilatkozatba csak akkor kell felvenni és csak akkor kell kitölteni, ha a 305/2011/EU rendelet 36–38. cikke szerint a megfelelő műszaki dokumentációt és/vagy az egyedi műszaki dokumentációt használják azon követelmények azonosítására, amelyeknek a termék megfelel. Ilyen esetben e pont értelmében a teljesítménynyilatkozatban fel kell tüntetni az alábbiakat: a) az alkalmazott egyedi és/vagy megfelelő műszaki dokumentáció hivatkozási száma; valamint b) azok a követelmények, amelyeknek a termék megfelel.
Aláírás	A szögletes zárójelben lévő részek kitöltése a szükséges információval és aláírás.”

A BIZOTTSÁG 575/2014/EU RENDELETE**(2014. május 27.)****az adathordozót (mikrocsipet) tartalmazó vezetői engedélyekre vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról szóló 383/2012/EU rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 383/2012/EU bizottsági rendelet ⁽²⁾ a mikrocsipet tartalmazó vezetői engedélyekre vonatkozik és egy sor műszaki követelményt állapít meg.
- (2) A 383/2012/EU rendelet III. mellékletének III.4.2 pontja mindenekelőtt megállapítja az EU-típusjóváhagyást kiadó tagállam megkülönböztető számán alapuló EU-típusjóváhagyás számozási rendszerét.
- (3) Horvátország uniós csatlakozását követően biztosítani kell az ENSZ-EGB típusjóváhagyás számozási rendszerének megfelelő állam számára a megkülönböztető számot.
- (4) A 383/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a vezetői engedélyekkel foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 383/2012/EU rendelet III. mellékletének III.4.2 pontja helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 27-én.

*a Bizottság részéről**az elnök*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 403., 2006.12.30., 18. o.⁽²⁾ A Bizottság 2012. május 4-i 383/2012/EU rendelete az adathordozót (mikrocsipet) tartalmazó vezetői engedélyekre vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról (HL L 120., 2012.5.5., 1. o.)

MELLÉKLET

A 383/2012/EU rendelet III. mellékletének III.4.2 pontja helyébe a következő szöveg lép:

„III.4.2 **Számozási rendszer**

Az EU-típusjóváhagyás számozási rendszere a következőket tartalmazza:

a) Az »e« betűt, melyet az EU-típusjóváhagyást kiadó tagállam megkülönböztető száma követ

1. Németország
2. Franciaország
3. Olaszország
4. Hollandia
5. Svédország
6. Belgium
7. Magyarország
8. Cseh Köztársaság
9. Spanyolország
11. Egyesült Királyság
12. Ausztria
13. Luxemburg
17. Finnország
18. Dánia
19. Románia
20. Lengyelország
21. Portugália
23. Görögország
24. Írország
25. Horvátország
26. Szlovénia
27. Szlovákia
29. Észtország
32. Lettország
34. Bulgária
36. Litvánia
49. Ciprus
50. Málta esetében;

b) Kötőjel után a »DL« betűket, melyeket e rendeletre vagy e rendelet legújabb jelentős technikai módosítására utaló kétjegyű sorszám követ. E rendelet esetében ez a sorszám a 00.

c) Az EU-típusjóváhagyást kiadó tagállam által adott egyedi azonosító számot.

Példa az EU-típusjóváhagyás számozási rendszerére: e50-DL00 12345

A jóváhagyási számot valamennyi, mikrocsipet tartalmazó vezetői engedély esetében a mikrocsipen, az 1. adatcsoportban kell tárolni.”

A BIZOTTSÁG 576/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. május 27.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 27-én.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2014. május 27.)

a SHARE-ERIC létrehozásáról szóló 2011/166/EU határozat módosításáról

(2014/302/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az európai kutatási infrastruktúráért felelős konzorcium (ERIC) közösségi jogi keretéről szóló, 2009. június 25-i 723/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Bizottság a 2011/166/EU bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozta az egészségre, az öregedésre és a nyugdíjba vonulásra vonatkozó európai felméréshez kapcsolódó európai kutatási infrastruktúráért felelős konzorciumot (SHARE-ERIC).
- (2) A SHARE-ERIC konzorciumnak a 2011/166/EU határozathoz csatolt alapszabálya előírja, hogy a szervezet alapszabály szerinti hollandiai székhelyét Németországba kell áthelyezni, amint a német hatóságok rendelkezésre bocsátják a 723/2009/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében szükséges nyilatkozatot.
- (3) Azt követően, hogy Németország rendelkezésre bocsátotta az említett nyilatkozatot, a SHARE-ERIC 2013. szeptember 21-én a 723/2009/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően alapszabályának módosítására irányuló javaslatot nyújtott be a Bizottságnak.
- (4) Több módosítás – beleértve a szervezet alapszabály szerinti székhelyének Németországba történő áthelyezésére irányuló módosítást is – a 723/2009/EK rendelet 11. cikke (4) bekezdésének megfelelően hatályba lépett.
- (5) A székhely Németországba történő áthelyezése miatt szükséges néhány egyéb, a SHARE-ERIC adatainak tulajdonjogát és terjesztését, illetve az adómentesség körét érintő módosítást a Bizottságnak jóvá kell hagynia.
- (6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 723/2009/EK rendelet 20. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A SHARE-ERIC konzorciumnak a 2011/166/EU határozathoz csatolt alapszabálya e határozat mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 27-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 206., 2009.8.8., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2011. március 17-i 2011/166/EU határozata a SHARE-ERIC létrehozásáról (HL L 71., 2011.3.18., 20. o.).

MELLÉKLET

A SHARE-ERIC alapszabálya a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felmérés és az ahhoz kapcsolódó valamennyi adat a SHARE-ERIC tulajdonát képezi, beleértve a SHARE-tanúsítvánnyal azonosított bővítményeket, a meta- és paraadatokat, valamennyi cím- és linkfájlt, valamint a felmérés kidolgozásából és elvégzéséből származó valamennyi szellemi tulajdon-jogot.”

2. A 12. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A SHARE-ERIC az adatok megtisztítását, imputálását és dokumentálását követően, a nemzetközi és nemzeti adatvédelmi jogszabályok figyelembevételével haladéktalanul közzéteszi az összegyűjtött adatokat a tudományos közösség számára.”

3. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2006/112/EK irányelv 143. cikke (1) bekezdésének g) pontján és 151. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló, a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (*) 50. és 51. cikkének megfelelően biztosított adómentességek a SHARE-ERIC által hivatalosan felhasznált, a konzorcium által beszerzett és kifizetett azon árukra és szolgáltatásokra vonatkoznak, amelyek esetében a visszatérítendő héa számláknént meghaladja a 25 EUR-t. Az egyes tagok beszerzéseire ezek a mentességek nem vehetők igénybe.

Az első albekezdés alkalmazása ugyanakkor nem járhat a versenyt torzító hatással.

(*) HL L 77., 2011.3.23., 1. o.”

- b) A cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 2008/118/EK tanácsi irányelv (*) 1. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott jövedéki termékek esetében az említett irányelv 12. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően jövedékiadó-fizetés alóli mentesség nyújtható, amennyiben az említett jövedéki termékek kizárólag a SHARE-ERIC általi hivatalos használatra szolgálnak, és azok beszerzését és kifizetését a SHARE-ERIC végzi.

Nem adható jövedékiadó-fizetés alóli mentesség azon jövedéki termékek esetében, amelyek a SHARE-ERIC alkalmazottainak vagy harmadik feleknek a személyes használatára szolgálnak.

(6) A 2008/118/EK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott energiatermékek és villamos energia után fizetett adók az említett irányelv 12. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően visszatéríthetők, amennyiben az említett energiatermékek és villamos energia kizárólag a SHARE-ERIC általi hivatalos használatra szolgálnak, és azok beszerzését és kifizetését a SHARE-ERIC végzi, továbbá amennyiben a visszatérítendő héa számláknént meghaladja a 25 EUR-t.

Nem adható adófizetés alóli mentesség a SHARE-ERIC alkalmazottainak vagy harmadik feleknek a személyes használatára szolgáló energiatermékek és villamos energia esetében.

(*) HL L 9, 2009.1.14., 12. o.”

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK HATÁROZATA**(2014. február 20.)****a monetáris finanszírozás tilalmáról és a nemzeti központi bankok által a kormányzati betétekre
fizetendő díjazás tilalmáról****(EKB/2014/8)****(2014/303/EU)**

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 132. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 34.1. cikke második francia bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 271. cikke d) pontjának, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmánya 35.6. cikkének, a 3603/93/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (9) preambulumbekzdésével történő együttes értelmezése alapján a Kormányzótanács felhatalmazással rendelkezik a nemzeti központi bankok (NKB-k) Szerződésekből eredő kötelezettségeinek történő megfelelésének értékelésére. E célból a Kormányzótanács ellenőrzi az NKB-k által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 123. cikkében meghatározott monetáris finanszírozás tilalmának történő megfelelést. E határozat célja azon szemponatoknak a pontosítása, amelyeket az Európai Központi Bank (EKB) a Kormányzótanács fenti ellenőrző szerepének céljaira a Szerződés monetáris finanszírozásról szóló tilalmával kapcsolatosan a kormányzatok és közigazgatási szervek által a központi bankjuknál tartott betétekre fizetendő díjazás tekintetében alkalmazni fog.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 123. cikkében meghatározott monetáris finanszírozás tilalmának történő megfelelés nyomon követése során az EKB figyelembe fogja venni a kormányzati betétekre fizetendő díjazást, amely nem lehet magasabb, mint az irányadó pénzüpi kamaton alapuló díjazás. E határozat a Szerződésnek történő megfelelés ellenőrzése során 2014. december 1-jétől figyelembe veendő, a kormányzati betétekre fizetendő díjazás felső korlátjaként szolgáló piaci kamatozat határozza meg.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

*1. cikk***Fogalommeghatározások**

E határozat alkalmazásában:

- a) „kormányzat”: valamennyi, a Szerződés 123. cikkében a 3603/93/EK rendeletre tekintettel értelmezetten meghatározott állami szerv, a köztulajdonban lévő olyan hitelintézetek kivételével, amelyeket az NKB-k pénzkínálatának vonatkozásában az NKB-k és az EKB részéről a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban részesülnek;
- b) „kormányzati betétek”: az NKB-k által bármely kormányzattól elfogadott, egynapos és lekötött betétek;

⁽¹⁾ A Tanács 1993. december 13-i 3603/93/EK rendelete a Szerződés 104. cikkében és a 104b. cikke (1) bekezdésében említett tilalmak alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározásáról (HL L 332., 1993.12.31., 1. o.).

- c) „fedezet nélküli betétek egynapos piaci kamata” (*unsecured overnight market rate*): i. az euróban meghatározott egynapos betétek esetében az euro egynapos indexátlag kamata (*euro overnight index average – EONIA*); és ii. az eltérő pénznemben meghatározott egynapos betétek esetében egy összehasonlítható kamat;
- d) „fedezettel rendelkező betétek piaci kamata” (*secured market rate*): i. az euróban meghatározott lekötött betétek esetében az euro repópaici kínálati kamat (*euro repo market offer – EUREPO*); és ii. az eltérő pénznemben meghatározott lekötött betétek esetében egy összehasonlítható kamat.

2. cikk

A kormányzati betétekre fizetendő díjazás és a monetáris finanszírozás tilalmának történő megfelelés

(1) A monetáris finanszírozás tilalmának történő megfelelés figyelemmel kísérése érdekében az NKB-knál elhelyezett kormányzati betétekre fizetendő díjazásra a következő korlátokat kell alkalmazni:

- a) az egynapos betétekre a fedezet nélküli betétek egynapos piaci kamata;
- b) lekötött betétekre a fedezettel rendelkező betétek piaci kamata, vagy annak hiányában a fedezet nélküli betétek egynapos piaci kamata.

(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott felső korlátoknak történő megfelelést az egyes egyedi esetekre vonatkozó valamennyi lényeges tény figyelembevételével kell értékelni.

3. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ezen határozat rendelkezéseit az EKB 2014. december 1-jétől alkalmazza.
- (2) Ez a határozat 2014. február 22-én lép hatályba.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2014. február 20-án.

az EKB elnöke
Mario DRAGHI

IRÁNYMUTATÁSOK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK IRÁNYMUTATÁSA

(2014. február 20.)

az eszközök és források nemzeti központi bankok által történő belföldi kezelésének műveleteiről

(EKB/2014/9)

(2014/304/EU)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 12.1. és 14.3. cikkére,

mivel:

- (1) Az egységes monetáris politika megvalósítása szükségessé teszi azt, hogy az Európai Központi Bank (EKB) meghatározza az azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro nemzeti központi bankjai (NKB-k) által a saját kezdeményezésükre az eszközökkel és forrásokkal végzett belföldi műveletek során követendő általános elveket; az ilyen műveletek nem befolyásolhatják az egységes monetáris politikát.
- (2) Az NKB-k által az euroövezeten kívüli nemzeti központi bankokkal kötött visszavásárlási megállapodások hatással lehetnek az euro likviditására, és ezáltal azok aktiválását követően az egységes monetáris politikára is. Ezért az egységes monetáris politika sérthetlenségének fokozott védelme érdekében a Kormányzótanács 2009. október 22-én akként határozott, hogy az előzetes jóváhagyása szükséges az NKB-k által az euroövezeten kívüli nemzeti központi bankokkal kötött egyes likviditási megállapodásokhoz.
- (3) Az egységes monetáris politika sérthetlenségének megőrzése, továbbá a kormányzati betétek piacra helyezésének ösztönzése érdekében a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányának (a továbbiakban: a KBER Alapokmánya) 21.2. cikke alapján az NKB-knál fiskális megbízottként tartott kormányzati betétekre fizetendő díjazásra vonatkozó korlátokat kell megállapítani az eurorendszer likviditáskezelésének, és a monetáris politikája végrehajtásának elősegítése céljából. Ezen túlmenően, a kormányzati betétekre fizetendő díjazás pénzügyi kamaton alapuló felső korlátjának bevezetése elősegíti az NKB-k monetáris finanszírozás tilalmának történő megfelelésének az EKB által a Szerződés 271. cikke d) pontjának megfelelő ellenőrzését.
- (4) Tekintettel az Európai Unió/a Nemzetközi Valutaalap és a más, összehasonlítható pénzügyi támogatási programokhoz kapcsolódó kormányzati betétek kivételes és átmeneti jellegére, a vonatkozó eljárások nem korlátozhatják egy nemzeti kormány azon képességét, hogy az NKB-jánál betéteket tartson, legfőképpen azért, mert az ilyen betétek tartása a vonatkozó program feltételeinek része lehet. Az ilyen betéteknek az értékhatar összegéből történő kizárása nem befolyásolja az egységes monetáris politikát olyan mértékben, mint a kormányzati betéteknek olyan tagállamokban történő tartása, amelyek pénzneme nem az euro,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYMUTATÁST:

1. cikk

Az alkalmazás hatálya

(1) Ezt az iránymutatást az NKB-k által euroösszegek vonatkozásában végzett valamennyi műveletre alkalmazni kell, ideértve az NKB-k által saját nevükben vagy megbízottként harmadik felek javára, illetve egyidejűleg megbízóként és megbízottként fogadosított műveleteket is. Ez az iránymutatás nem vonatkozik a következő műveletekre:

- a) a jegybanki rendelkezésre állás és az EKB kezdeményezésére az NKB-k által végrehajtott műveletek, különösen az EKB/2011/14 iránymutatásnak ⁽¹⁾ megfelelően elvégzett műveletek;
- b) az EKB/2003/12 iránymutatás ⁽²⁾ hatálya alá tartozó, nemesfémekkel végrehajtott ügyletek, és az euro ellenében végzett devizaműveletek;
- c) az NKB-knak a sűrűsségi likviditási támogatással kapcsolatos műveletei.

(2) A 7. és 8. cikk nem alkalmazandó az NKB-k által végzett műveletekre:

- a) a KBER Alapokmányának 21.2. cikke alapján fiskális megbízottként történő eljárás során;
- b) a KBER Alapokmányának 24. cikke alapján az igazgatási célú vagy a személyzetük részére végzendő műveletek;
- c) személyzetük részére végzett nyugdíjalap-kezelés;
- d) személyzetük vagy más ügyfelek számára végzett betéti rendszer működtetése;
- e) nyereségüknek a kormányzat részére történő átutalása.

Egy önálló intézmény kezelésében lévő, az NKB személyzetének nyugdíjalapja által végzett műveletek mentesülnek a 6. és 9. cikkeken foglalt alkalmazása alól. Ezen túlmenően a 6. és 9. cikkeken előírt utólagos adatszolgáltatási követelményeket nem kell alkalmazni az NKB-k által végzett igazgatási célú műveletekre, vagy az NKB-k által a személyzetük vagy más ügyfelek számára vezetett folyószámlákhoz kapcsolódó betételhelyezési ügyletekre.

(3) Ezen iránymutatást 6. cikk (1) bekezdésében foglalt utólagos adatszolgáltatási követelmények kivételével nem kell alkalmazni az eurorendszer tartalékkezelési szolgáltatásai keretén belül végzett műveletekre.

(4) A fenti (1) bekezdés sérelme nélkül, az 5. és 11. cikkek alkalmazandók az euróban vagy devizában denominált kormányzati betétekre.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen iránymutatás alkalmazásában:

- a) „visszavásárlási megállapodás”: olyan megállapodás, amelyben egy NKB és egy nem euroövezeti nemzeti központi bank egy vagy több konkrét visszavásárlási ügylet kötéséről állapodik meg. A visszavásárlási ügylet során az egyik fél arról állapodik meg a másik féllel, hogy az üzletkötés napján euróban meghatározott ár megfizetése ellenében tőle euróban denominált értékpapírt vásárol (vagy neki elad), egyidejűleg megállapodva arról, hogy lejáratkor neki a másik fél az euróban meghatározott egyéb ár megfizetése ellenében azonos értékpapírokat ad el (vagy vásárol meg tőle).
- b) „kormányzat”: egy tagállam valamennyi, illetve az Unió bármely, a Szerződés 123. cikkében említett, a 3603/93/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾ figyelemmel értelmezett közjogi szervezete, kivéve a köztulajdonban álló hitelintézeteket, amelyeket az NKB-k pénzkínálatának vonatkozásában az NKB-k és az EKB a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban részesítenek;

⁽¹⁾ Az eurorendszer monetáris politikai eszközeiről és eljárásairól szóló, 2011. szeptember 20-i EKB/2011/14 iránymutatás (HL L 331., 2011.12.14., 1. o.).

⁽²⁾ A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 31.3. cikke értelmében a részt vevő tagállamoknak a devizában tartott technikai egyenlegeikhez kapcsolódó ügyleteiről szóló, 2003. október 23-i EKB/2003/12 iránymutatás (HL L 283., 2003.10.31., 81. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1993. december 13-i 3603/93/EK rendelete a Szerződés 104. cikkében és a 104b. cikke (1) bekezdésében említett tilalmak alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározásáról (HL L 332., 1993.12.31., 1. o.).

- c) „kormányzati betétek”: bármely kormány által az NKB-knál elhelyezett egynapos és lekötött betétek, ideértve a külföldi pénznemben tartott betéteket;
- d) „fedezet nélküli betétek egynapos piaci kamata”: (*unsecured overnight market rate*): a) a hazai fizetőeszközben meghatározott egynapos betétek vonatkozásában az euro egynapos indexátlaga (EONIA); b) a külföldi fizetőeszközben meghatározott egynapos betétek vonatkozásában egy összehasonlítható kamat;
- e) „fedezettel rendelkező betétek piaci kamata” (*secured market rate*): a) a hazai fizetőeszközben meghatározott lekötött betétek vonatkozásában az euro repopiac kínálati kamata (EUREPO) összehasonlítható lejárattal, amennyiben az rendelkezésre áll; és b) a külföldi fizetőeszközben meghatározott lekötött betétek vonatkozásában egy összehasonlítható kamat;
- f) „bruttó hazai termék”: valamely gazdaság áruinak és szolgáltatásainak összkibocsátási értéke, kivonva abból a folyó termelőfelhasználást, hozzáadva a termékekre és az importcikkre kivetett nettó adókat, egy meghatározott időtartamban;
- g) „betéti konstrukciók kamata”: az olyan előre meghatározott kamat, amely azokra a szerződő felekre vonatkozik, amelyek az eurorendszer betéti konstrukcióját valamely NKB-nál történő egynapos betét elhelyezésére használják.

3. cikk

Szervezési kérdések

- (1) Az NKB-knak meg kell hozniuk – és az Igazgatótanácsnak ellenőriznie kell – azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a szerződő felek számára azt, hogy különbséget tegyenek a NKB-k által ezen iránymutatás alapján végzett műveletek, és az EKB/2011/14 iránymutatásban meghatározott eszközökkel és eljárásokkal összhangban az Európai Központi Bank NKB-k által végzett műveletei között.
- (2) Az NKB-knak meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bizalmas monetáris politikai információk ne kerüljenek felhasználásra az NKB-k által az ezen iránymutatással lefedett műveletek végrehajtása során.
- (3) Az NKB-knak be kell jelenteniük az EKB számára az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megtett intézkedéseket.

4. cikk

A nem eurorendszerbeli nemzeti központi bankokkal kötött visszavásárlási megállapodások előzetes jóváhagyása

- (1) Mielőtt az NKB-k a nem eurorendszerbeli nemzeti központi bankokkal visszavásárlási megállapodásokat kötnek, ezeket a megállapodásokat be kell nyújtaniuk az EKB Kormányzótanácsa által történő előzetes jóváhagyás érdekében.
- (2) Az NKB-k az előzetes jóváhagyásra vonatkozó kérelmeiket a visszavásárlási megállapodás megkötésének tervezett időpontját megelőző lehető legkorábbi időpontban előzetesen megküldik az EKB-nak. Valamennyi kérelemnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) a visszavásárlási megállapodásban részt vevő szerződő fél azonosítása;
 - b) a visszavásárlási megállapodás célja;
 - c) a már rendelkezésre álló lehető legnagyobb mértékben az egyes visszavásárlási ügyletek időpontjainak és összegeinek, valamint az ilyen ügyletek tervezett összesített összegének a megjelölése;
 - d) a visszavásárlási megállapodás lejárata, és a már rendelkezésre álló lehető legnagyobb mértékben az egyes megkötendő visszavásárlási ügyletek lejárata;
 - e) a kérelmet benyújtó NKB által fontosnak tartott minden egyéb információ.
- (3) A Kormányzótanács valamennyi kérelemre a lehető leghamarabb, de nem később, mint a kérelem kézhezvételét követő 40 munkanapon belül válaszol.
- (4) Az előzetes jóváhagyás iránti kérelem kézhezvételekor a Kormányzótanács az alábbiakra kell, hogy tekintettel legyen:
 - a) a monetáris politika sértetlenségének biztosítására irányuló elsődleges célkitűzés;
 - b) az eurorendszer által végzett euro-likviditáskezelés hatékonyságának a megőrzése;

- c) a nem eurorendszerbeli nemzeti központi bankokkal folytatott visszavásárlási ügyletek vonatkozásában az eurorendszer összehangolt megközelítésmódja;
 - d) egyenlő versenyfeltételek azon hitelintézetek számára, amelyek olyan tagállamban, amelyek pénzneme az euro, találhatók.
- (5) Amennyiben a Kormányzótanács megítélése szerint egy visszavásárlási megállapodás nem lenne összhangban a (4) bekezdésben meghatározott célkitűzésekkel, úgy kérheti, hogy a jóváhagyása érdekében benyújtott visszavásárlási megállapodást:
- a) az eredetileg tervezett időpontnál később kössék meg; vagy
 - b) meghatározott módosításoknak vessék alá és azt ismételten nyújtják be jóváhagyásra, mielőtt az érintett NKB azt megköthetné.
- (6) A Kormányzótanács törekszik az NKB-k előzetes jóváhagyás iránti kérelmének helyt adni, figyelembe véve az arányosság és a megkülönböztetés-mentesség alapelveit.

5. cikk

A kormányzati betétek díjazására vonatkozó korlátozások

- (1) A kormányzati betétek díjazására a következő felső határok vonatkoznak:
- a) az egynapos betétekre a fedezet nélküli betétek egynapos piaci kamata;
 - b) lekötött betétekre a fedezettel rendelkező betétek piaci kamata, vagy annak hiányában a fedezettel nem rendelkező betétek egynapos piaci kamata.
- (2) Bármely naptári napon valamennyi, egy NKB-nál elhelyezett egynapos és lekötött kormányzati betétek teljes összegét, amely meghaladja az alábbiak bármelyikét: a) 200 000 000 EUR; vagy b) azon tagállam bruttó nemzeti össztermékének a 0,04 %-a, amelyben az NKB székhelye van, nulla százalékos kamattal kell díjazni.
- (3) Az Európai Unió/a Nemzetközi Valutaalap és a más összehasonlítható pénzügyi támogatási programokhoz kapcsolódó, az NKB-knál vezetett számlákon tartott kormányzati betétekre az (1) bekezdés vonatkozik, de azokat nem kell figyelembe venni a (2) bekezdésben említett értékhatár összegének számítása során.

6. cikk

Adatszolgáltatás

- (1) Az NKB-k visszamenőlegesen jelentik az EKB számára az eszközök és források az általuk az eurorendszer általános likviditáskezelési keretével összefüggésben végzett nemzeti kezelési műveletek összesített nettó likviditási hatását. Az NKB-knak az autonóm likviditási tényezőkre vonatkozó előrejelzésükbe legalább az átutalás megtörténtét megelőző egy héttel korábban bele kell foglalniuk a kormányzat részére átutalandó profitjukat. Ezen túlmenően az NKB-knak megfelelő intézkedések által biztosítaniuk kell azt, hogy a befektetési műveletek és a betéti konstrukciók nem eredményeznek pontosan előre nem jelezhető likviditási hatásokat.
- (2) Havonta egy alkalommal az NKB-knak az ezen iránymutatás II. mellékletében foglalt, az utólagos adatszolgáltatásra vonatkozó űrlap felhasználásával utólagosan jelenteniük kell az EKB számára a megelőző hónapban végzett műveletekre vonatkozó részleteket. Az utólagos havi adatszolgáltatás vonatkozásában 500 000 000 EUR-s általános értékhatár alkalmazandó a II. mellékletben felsorolt valamennyi egyéni kategória havi forgalma vonatkozásában, a küszöbbe az ügyletek az alábbiak szerint számítandók bele:
- a) valamennyi alábbi kategória vonatkozásában az eladások, vételek és visszaváltások teljes összege:
 - i. befektetési műveletek;
 - ii. nyugdíjalapok kezelése;
 - iii. ügynöki tevékenységek;
 - b) valamennyi alábbi kategória vonatkozásában az értékpapír-kölcsönzés, illetve kölcsönvétel teljes összege:
 - i. értékpapír-kölcsönzés; és
 - ii. visszavásárlási ügyletek;

- c) a hitel- és befektetési konstrukciók kategóriájában a hitelnyújtás és betételfogadás teljes összege;
- d) valamennyi alábbi kategória összege:
 - i. harmadik személyekkel szembeni kötelezettségek; és
 - ii. transzferek és támogatások.

Amennyiben valamely kategóriában az ügyletek összege a vonatkozó értéktár alá esik, úgy az NKB az adatszolgáltatási űrlapban 0-át tüntet fel, úgy, mint azokban az esetekben, amikor ügyletre nem került sor. Az NKB-k dönthetnek akként, hogy valamennyi ügyletük jelentik az EKB számára abban az esetben is, ha egy vagy több kategóriában az értéktárt nem érték el (teljes adatszolgáltatás).

Az eurorendszer tartalékezelési szolgáltatásainak keretén belül euróban végzett ügyletek vonatkozásában az NKB-knak ezen túlmenően meg kell felelniük valamennyi további adatszolgáltatási követelménynek is.

(3) Amennyiben az adatszolgáltatási kötelezettségek azt tárják fel, hogy egy adott NKB eszköz- vagy forráskezelési műveletei ellentmondanak az egységes monetáris politikai követelményeknek, az EKB határozott utasításokat adhat a kérdéses NKB eszköz- és forráskezelési gyakorlata vonatkozásában.

7. cikk

Értéktárak

- (1) Az ezen iránymutatás I. mellékletében meghatározott értéktárakon felül nem végezhetők műveletek az EKB előzetes engedélye nélkül. Az ilyen értéktár a visszavásárlási ügyletekre is vonatkozik, de az nem járhat a 4. cikkben meghatározott visszavásárlási megállapodásokra vonatkozó előzetes jóváhagyási eljárás sérelmével.
- (2) Az ezen iránymutatás I. mellékletében foglalt napi összesített műveletek értéktárain túlmenően az EKB bármely időtartam vonatkozásában további, az NKB-k összesített eszközvásárlásaira és – értékesítéseire vonatkozó értéktárt határozhat meg és alkalmazhat.
- (3) A Kormányzótanács az ezen iránymutatás I. mellékletében foglalt értéktárakat bármikor megváltoztathatja.

8. cikk

Az előzetes engedély iránti kérelem benyújtására és az engedély megadására vonatkozó eljárás

- (1) Az NKB-knak a lehető leghamarabb be kell nyújtaniuk az előzetes engedélyezés iránti kérelmüket. Amennyiben a műveletet ugyanazon a napon, illetve a következő munkanapon kell elszámolni, az EKB-nak az ilyen kérelmeket legkésőbb a tervezett kereskedési napon délelőtt 9 óráig ⁽¹⁾ kézhez kell vennie. Az egyéb műveletek vonatkozásában az EKB-nak a vonatkozó kérelmet legkésőbb a tervezett kereskedési napon délelőtt 11 óráig kell kézhez vennie.
- (2) Az NKB-k kérelmeit az ezen iránymutatás III. mellékletében foglaltaknak megfelelően kell előterjeszteni. Amennyiben egy ügyletre – amely vonatkozásában engedélyt kértek és az engedély megadásra került – nem az előzetes engedélynek megfelelően kerül sor, az NKB-nak azonnal értesítenie kell az EKB-t.
- (3) Kivételes körülmények esetén a fedezet ellenében történő értékpapír-kölcsönzési műveleteket végző NKB-knak – amennyiben a piaci szereplők nem képesek bizonyos értékpapírok nyújtására – lehetőségük van a tárgynapon történő késői előzetes jóváhagyás iránti kérelem késő délután történő benyújtására.
- (4) Az EKB az NKB-k előzetes jóváhagyás iránti kéréseire a lehető leghamarabb, illetve az azonos napon történő jóváhagyás iránti kérelemre azonnal válaszol. A kereskedési napon, illetve az azt követő munkanapon elszámolandó műveletekre az EKB a tervezett kereskedési napon délelőtt 10:15-ig válaszol. Az egyéb műveletek vonatkozásában az EKB a tervezett kereskedési napon délután 1 óráig válaszol. Amennyiben az NKB ezen határidőn belül nem kap választ – azt követően, hogy megbizonyosodott arról, hogy az EKB a kérelmet átvette és választ nem küldött –, úgy délután 1:15 órától kezdve azt feltételezheti, hogy a jóváhagyás megadásra került.

⁽¹⁾ Valamennyi hivatkozás a Közép-európai időre vonatkozik, amely figyelembe veszi a Közép-európai nyári időszámítással együtt járó változást.

(5) Az EKB a kérelmeket az eurorendszer egységes monetáris politikájával való összhang biztosítására tekintettel fontolja meg, tekintettel egyrészt az egyedi NKB-k műveleteire gyakorolt hatásra, másrészt az ilyen műveleteknek azon tagállamokban, amelyek pénzneme az euro gyakorolt összesített hatására. Az EKB mindennek sérelme nélkül próbál meg helyt adni az NKB-k kérelmeinek.

9. cikk

Ellenőrzés

(1) Az Igazgatóság évente egy alkalommal jelentést nyújt be a Kormányzótanács részére ezen iránymutatás végrehajtásáról és alkalmazásáról. A jelentésnek az alábbiak vonatkozásában kell információkat tartalmaznia:

- a) az előzetes jóváhagyásra vonatkozó eljárás alkalmazása;
- b) az NKB-knak az eszközök és források kezelésére vonatkozó gyakorlatai;
- c) ennek az iránymutatásnak történő megfelelés.

(2) Amennyiben kétség merülne fel az 5. cikk (1)–(3) bekezdésének történő megfeleléssel kapcsolatban, úgy az EKB információkat kérhet az NKB-ktől.

10. cikk

Bizalmas kezelés

A fenti eljárások – ideértve a 9. cikkben említett ellenőrzési eljárást is – keretében történő valamennyi információ- és adatcserét bizalmasan kell kezelni.

11. cikk

Átmeneti rendelkezés

Az NKB-nál tartott lekötött kormányzati betétek az 5. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak, de azok az 5. cikk (2) bekezdésében említett értékhatárba csak 2015. december 1-től számítandók bele.

12. cikk

Hatálybalépés és végrehajtás

- (1) Ez az iránymutatás az elfogadását követő két nap elteltével lép hatályba.
- (2) Az NKB-k 2014. december 1-ig meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek az ezen iránymutatásnak való megfelelés érdekében szükségesek. Az NKB-k legkésőbb 2014. október 31-ig értesítik az EKB-t ezen intézkedések szövegéről és az azokhoz kapcsolódó eszközökről.

13. cikk

Címzettek

Ennek az iránymutatásnak az NKB-k a címzettjei.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2014. február 20-án.

az EKB Kormányzótanácsa részéről
az EKB elnöke
Mario DRAGHI

1. MELLÉKLET

AZ NKB-K EGY NAPON VÉGZETT ESZKÖZ- ÉS FORRÁSKEZELÉSI BELFÖLDI MŰVELETEINEK ÉRTÉKHATÁRAI

Vonatkozó értékhatár

**Az elszámolási nap hatálya
(nettó aggregált műveletek) ⁽¹⁾**

200 000 000 EUR

⁽¹⁾ Adott napra tervezett, a kereskedési nappal megegyező vagy azt követő napon elszámolandó műveletek nettó likviditási hatása.

AZ ESZKÖZ- ÉS FORRÁSKEZELÉSI BELFÖLDI MŰVELETEKRE VONATKOZÓ UTÓLAGOS HAVI ADATSZOLGÁLTATÁS

	Művelet típusa										
	Befektetési műveletek	Nyugdíjalap-kezelés	Ügynöki tevékenységek		Értékpapír-kölcsönzés	Visszavásárlási ügyletek		Hitel- és befektetési konstrukciók		Harmadik felek felé fennálló kötelezettségek	Transzferek és támogatások
A művelet lefolytatásának módja	1. A mérlegben szereplő tételek 2. Mérlegen kívüli tételek	1. A mérlegben szereplő tételek 2. Mérlegen kívüli tételek	1. A mérlegben szereplő tételek 2. Mérlegen kívüli tételek	Ügyletek száma	nnnnnn	nnnnnn	Ügyletek száma	nnnnnn	Művelet típusa	xxxxxx	xxxxxx
Ügyletek száma	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Értékpapír-kölcsönzés	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	Támogatás	(XX) millió EUR	A művelet lefolytatásának módja	1. A mérlegben szereplő tételek 2. Mérlegen kívüli tételek	1. A mérlegben szereplő tételek 2. Mérlegen kívüli tételek
Vásárlás	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	Értékpapír-kölcsönvétel	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	Betételfogadás	(XX) millió EUR	Ügyletek száma	nnnnnn	nnnnnn
Eladás	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR						Összeg	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR
Visszaváltás	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR	(XX) millió EUR								

3. MELLÉKLET

A NAGY ÉRTÉKŰ ÜGYLETEK ELŐZETES ENGEDÉLYEZÉSE IRÁNTI KÉRELEMRE VONATKOZÓ ÜZENET FORMÁTUMA

A változó neve	A változó leírása	Kódolás	Kötelező mező
ID-kód	Az azonos kereskedési és elszámolási nappal rendelkező műveletek csoportjának (akár az értékpapírügyletek vagy egyéb ügyletek) egyedi azonosítója, amely a kétszámjegyű ISO országkódot követő számsorból álló sorszám.	ISnn	Az alkalmazás által automatikusan generálva.
Kereskedési nap	A tervezett műveletcsoportok kereskedési napja.	éééé/hh/nn	Igen
Elszámolási nap	A tervezett műveletcsoportok elszámolási napja (illetve határidős ügyletek esetén a kezdőnap).	éééé/hh/nn	Igen
Vásárlás és kölcsönzés	Amennyiben értékpapírokat/egyéb eszközöket vásároltak vagy hitelt vettek fel, illetve értékpapír kölcsönvételre került sor, az összesített értéket kell jelenteni.	[YY] millió EUR	Nem (Csak abban az esetben hagyható üresen, ha csak eladási ügyletek vannak tervbe véve)
Eladás és betét-elfogadás	Amennyiben értékpapírokat/egyéb eszközöket értékesítettek vagy betéteket fogadtak el, az összesített értéket kell jelenteni.	[XX] millió EUR	Nem (Csak abban az esetben hagyható üresen, ha csak vételi ügyletek vannak tervbe véve)
A likviditási előrejelzésekre gyakorolt hatás	A kérelem elfogadása esetén az elszámolási napra vonatkozó likviditási előrejelzésekre gyakorolt hatás, az EKB-nak délelőtt 8 órakor benyújtott legutolsó napi likviditási előrejelzéshez viszonyítva. Visszaautásítás esetén ez a mező segíti az EKB-t a likviditási előrejelzésekre gyakorolt fordított hatások azonosításában.	[ZZ] millió EUR	Igen Amennyiben a likviditási előrejelzésekre gyakorolt teljes hatást már jelentették az EKB számára, úgy ebben a mezőben egy nullát kell feltüntetni.
Az ügylet típusa	Az ügylet típusának jelzése: 1. Értékpapírügylet 2. Egyéb ügylet	Az ügylet típusa a rendszer által rendelkezésre bocsátott lehetőségek közül kerül kiválasztásra.	Igen (A felhasználónak jeleznie kell az ügylet típusát.)
A művelet lefolytatásának tervezett módja	A művelet lefolytatása tervezett módjának leírása, az alábbiak egyikére történő hivatkozás által: 1. A mérlegben szereplő művelet 2. A mérlegben nem szereplő művelet	A művelet lefolytatásának tervezett módja a rendszer által rendelkezésre bocsátott lehetőségek közül kerül kiválasztásra.	Nem (A felhasználó jelezheti a művelet lefolytatásának tervezett módját.)

A változó neve	A változó leírása	Kódolás	Kötelező mező
Szabadon választható szöveg	Bármely olyan információ, amely segítené az EKB likviditáskezelési funkcióját a nettó likviditási hatás felmérésében, összefüggésben a likviditáselemzés vonatkozó időszakával, valamint a legfrissebb likviditási előrejelzésekkel. Például, amennyiben a likviditási előrejelzésekre gyakorolt hatás nem állandó, hanem az a jövőben belátható időn belül visszajára fordul, a felhasználónak a szabadon választható szöveg mezőben kell kommentálnia az elszámolási napon túlnyúló likviditási hatásról. A felhasználó szolgáltatathat további adatokat az egyes műveletek vonatkozásában, mint például azok típusa, nagyságrendje és célja.	Az előre meghatározott H1&H2 karakterkészletben található számok és betűk bármely kombinációja ⁽¹⁾ .	Nem

⁽¹⁾ A szabadon választható szövegben felhasználható karakterek az 1997. augusztus 22-i, H1&H2 System Design dokumentum 4. mellékletének 1.1.4.7. pontjában találhatók meg.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU